

KOMMUNIST

STEM NEJ til mæglingforslaget

Af Martin Jensen

Der har været meget stille omkring overenskomstforhandlingerne. Men i nogle fagforeninger har man inddraget medlemmerne i debatten. Det gælder især indenfor byggeriet.

Hos murerne, betonerne, tømrerne, malerne, stilladsfolkene og blikkenslagerne er man skuffet over det magre resultat.

Nej til social dumping – et hovedkrav

Et af hovedkravene var, at

der skal gøres noget for at bekæmpe social dumping. Medlemsorganisationerne i Byggefagenes Samvirke er så skuffede, at de anbefaler medlemmerne at stemme nej til mæglingforslaget.

Fagforeningerne vurderer, at det er vigtigt at stemme procenten bliver så stor som muligt.

Malernes fagforening i København har svært ved at se noget effektivt værn mod social dumping i det, der er lagt frem.

I en udtalelse fra generalforsamlingen vender man sig

imod at 'Dansk Industri via Dansk Arbejdsgiverforening har blokeret for en aftale mod social dumping, ligesom der er blokeret for en rimelig forhøjelse af fagets akkordudbetaling'. Derfor opfordres medlemmerne til at stemme nej.

BJMF siger også nej

I 3F Bygge- Jord- og Miljøarbejdernes fagforening i Valby er det også svært at spore begejstring for mæglingforslaget. Bestyrelsen har enstemmigt anbefalet at stemme nej. Og her vil man iværksætte en

kampagne for at alle stemmer og at de stemmer nej.

VVS-erne strejkede

VVS folk fra hele landet nedlagde for nylig arbejdet i 2 til 3 dage i protest mod arbejdsgivernes indstilling til forhandlingerne. De insisterede på at få fjernet den såkaldte 'værnebestemmelse', som sikrer, at et stykke arbejde kan måles op efter prislisten. Det sikrer faget mod social dumping mener Blik og Rør i København.

Nej af 2 grunde

Blandt stilladsarbejderne i

København er der også stor modstand. 'Dels fordi rammen er for dårlig, altså at vi får en 3-årig aftale, som reelt kan betyde lønnedgang i perioden, dels fordi vi principielt ikke vil støtte en aftale, der efterlader nogle ude – som i dette tilfælde blikkenslagerne og malerne'.

Det er ikke kun i København, der er modstand. Overalt i landet er der fagforeninger, der er dybt frustrerede over det elendige resultat. De opfordrer til at mobilisere medlemmerne i en nej-kampagne.

Derfor nej

Ingen løsning på vikararbejder problemet og social dumping i OK 14

Af Hans Nielsen

Gennem de sidste 15 år har vikarbegrebet været brugt som et voldsomt angreb på overenskomsterne. Først små tilløb; for eksempel greb sygeplejersker i løn og arbejds-presknibe til oprettelse af deres helt eget bureau, men ellers er branchen helt privat og i vækst.

Inden for industrien blev vikarbegrebet næsten sneget ind. Det var jo kun til afløsningsopgaver af kort varighed, ja og så selvfølgelig ved længerevarende sygdom og barsel. Det skulle vi ikke tage os af, for det skulle naturligvis aftales mellem tillidsrepræsentant og virksomhed på den enkelte arbejdsplads.

Så det var der bare styr på.

Daglejeprincippet

Men nu er det sådan, at på mange og stadig flere store, meget store industriarbejdspladser bliver anvendelsen af vikarer slet ikke brugt på denne måde: Der er ansættelsesstop, så der ansættes ganske simpelt ikke flere end dem, der er nu.

Det kaldes også tælling af hoveder (headcount). Så er man nemlig fri for alt det besværlige med at gå fyringsrunden, og man har heller ikke det store besvær med afskedigelser, fordi det som regel fungerer efter daglejeprincippet: Der var brug for dig i går, i dag kan du tage tilbage til dit bureau. Der er ingen garanti for, at virksomheden dagen efter tilkalder en ny vikar.

Løntryk

Der er også et problem med lønnen. Dansk Metal skrev i 2002: "Når Metal indgår overenskomst med et vikarbureau, bliver vikarerne sikret dobbelt. Dels er vikarbureauet forpligtet til at give de gældende løn- og arbejdsvilkår, og dels er vikarerne sikrede, når de bliver sendt ud på uorganiserede virksomheder."

Men er det rigtigt? Hvorfor skrives der så nu om den nye overenskomst, at "På vikarområdet får tillidsrepræsentanterne nye muligheder for at kontrollere, at vikarerne kommer ind på ordentlige vilkår i overensstemmelse med

overenskomsten. Der er nu sikret fuld gennemsigtighed på vikarområdet", siger Claus Jensen, fmd. Dansk Metal.

I overenskomstforslaget står kun, at tillidsrepræsentanterne på store arbejdspladser kan få lov til at se lønsedlerne!

Ingen lokale rettigheder

Det væsentlige i problemerne med overenskomstmæssige løn- og arbejdsforhold for vikarerne er imidlertid også, at vikarer er ansat af et andet firma. De er ikke med i den lokale arbejdspladsklub. De er ikke med til klubmøderne. De er ikke med i arbejdskam-

pene, for de kan bare sendes tilbage til bureauet. De er løsarbejdere, de er daglejere! At de tager arbejdet, giver sig selv med afviklingen af Akassesystemet. Nu må enhver redde sig selv for at få timer nok, til at kunne få arbejdsløshedsunderstøttelse.

Stem Nej

At gå tilbage til fortidens løsarbejdere er begyndelsen til enden for overenskomstsyste- met. Det hele kommer fra EU, og er det som DA har kæmpet for i mere end 100 år. Nu kan fagbevægelsen endelig knækkes og reduceres til ingenting. Når fagbevægelsen jubler over at kunne få lov til at konstatere, at løsarbejderne underbetales er den gruelig gal.

Der er kun ét svar: Stem nej til OK 14! Der skal helt andre krav til, som f.eks. gør at det ikke er attraktivt at hyre vikarer.

Leder

EU's lighedsprincipper

For omkring 50 år siden ændredes støtten til familierne med børn fra at være et fradrag pr. barn til et kontant beløb til udbetaling. Beløbet er fastsat ud fra nogle beregninger af mérudgifter for børnefamilier, herunder også den høje danske moms, som i modsætning til de fleste andre lande er ens for alle varer fra basale varer som mad, medicin og børnetøj til luksusvarer. Et EU-land må ikke diskriminere, derfor har Danmark fået besked på at udbetale børnetilskuddet til alle EU-landenes borgere med børn, hvis bare de arbejder i Danmark. I kort eller længere tid, og uden kontrol af om den anden forældrepart i sit hjemland også modtager børnetilskud der.

Løndiskrimination

Til gengæld må de vandrende EU-arbejdere godt diskrimineres i forhold til de løn- og arbejdsbetingelser, de tilbydes. Det har EU-domstolen fastslået. Her gælder princippet om udbud og efterspørgsel eller de forhold, der er gældende i deres hjemland. Og udbuddet er ikke just i arbejdernes favør. Hverken for de udenlandske (det må man vel nok kalde dem, da Danmark jo har en undtagelse for EU-borgerskab) eller for de danske arbejdere, hvis løn- og arbejdsforhold er indeholdt i overenskomster efter den danske model og – til dels det danske prisniveau. De udenlandske arbejderes lave lønniveau frister både arbejdsgiverne og desværre også kommuner, stat og statslige selskaber, når de udbyder byggeopgaver. Desuagtet at det i konkurrencens hellige navn betyder, at danske arbejdere så bliver arbejdsløse.

Daglejere

Danske arbejdsgivere misbruger arbejdsløsheden i hele EU og den sultne vandrende arbejdskraft til at trykke lønningerne ved sågar at indregne børnetilskuddet, fradrag for dobbelt husføring og transportfradrag til hjemlandet i lønningerne. Dertil har de fundet fidusen med at komme uden om ansættelser og opsigelsesregler ved at købe løsarbejdere gennem dertil indrettede bemandingsforetagender, vikarbureauer kaldes de, for at det skal lyde pænere end udlejning af daglejere. Også panikslagne danske arbejdsløse, der efter de mange angreb på deres rettigheder som arbejdsløse står for at måtte miste hus og hjem, melder sig som løsarbejdere gennem sådanne forretninger. Det problem synes LO-forbundene nu er løst i de nye overenskomster ved at arbejdspladser med en tillidsrepræsentant får ret til at få at vide, hvad vikarbureauerne giver dem i løn. Intet mere.

Dyr lighed

EU's lighedsprincip slog også igennem på ændringen af danskernes rettigheder under sygdom og ulykke, hvis det sker i et andet EU-land end Danmark. Danskerne betaler rekordhøj skat og afgifter for til gengæld ikke at skulle have penge med ved sygdom og ulykke. Det skal nu ikke mere gælde udenfor grænsen, hvor danskerne ikke skal diskrimineres, men skal ligestilles med det pågældende lands borgere og have råd til sygebehandling eller købe og betale en sygeforsikring. Ren logik for EU-tilhængere. Det som i EU så smukt hedder lighedsprincip står over det danske gratisprincip. Det er det, som EU-modstanderne kaldte harmonisering og advarede mod, fordi det ville betyde harmonisering nedad. Det holdt stik.

Sig nej

Vi knækker selv nødderne, lød propagandaen bl.a. op til afstemningen om medlemskab af EU. Nej, der bliver ikke knækket nogen som helst nødder med EU, som nu også har sat sig tungt på vores social- og arbejdsmarkedspolitik på profitmagernes betingelser. Lad det afspejle sig i 2 x nej til urafstemningen om OK 14 og EU valg og afstemning den 25. maj.

Discount sygehusene

Endnu en økonomisk løgn afsløret – Danmark på en 19. plads

Af Lilli Rodeck

■ Den ene regering efter den anden har pralet af, at Danmark har et af de bedste og dyreste sundhedsvæsner i verdenen målt i forhold til bruttonationalproduktet. Men det viser sig ikke at være sandt. Regeringerne har nemlig gennem årene medregnet hjemmehjælp, plejehjem og handicaphjælp. Fraregner vi dette, ligger vi ikke mere i den øverste ende i OECD's opgørelse. Faktisk ligger vi på en 19. plads lige før Mexico og Tyrkiet.

Reelt er udgifterne til hospitaler dalet siden 2011. De udsættes stadig for evindelige sparekrav, krav om mere effektivisering og øget "produktion". Men det har følger. Flere reservelæger føler de har alt for lidt tid til at tale med den enkelte patient. Det indebærer risiko for fejlbeskeder og fejl diagnoser.

For travlt for dyrt

Et uhyggeligt eksempel er en patient, der klagede over rygmerter og blev scannet. Der fandt man, at det var en diskusprolaps, men længere nede i journalen stod beskrevet at der også var konstateret en tumor på den ene nyre. Efter selv at have fået journalen udleveret kunne patienten

gøre hospitalet opmærksom på denne alvorlige oplysning, som var overset. Dyrebar tid blev spildt.

Et andet uhyggeligt eksempel er, at et hospital ikke har den medicin, de ordinerer til en indlagt patient. De pårørende må gå på apoteket og købe den dyre medicin og aflevere den på hospitalet.

Dette lyder som hospitalsbehandling i Gambia, et af verdens fattigste lande.

Senere ønsker hospitalet at udskrive den pågældende ældre patient, trods det at patienten bor alene, og at de pårørende bor langt væk i andre byer. Men hospitalet forventer at de pårørende tager over, selvom patienten ikke er rask og ikke kan klare sig selv.

Fra egne erfaringer er oplevelsen, at stuegang fortages i løb. Lægen kommer ind, afleverer hurtigt en besked og er ude, inden man når at stille spørgsmål. Det er frustrerende for alle partner. Lægen har ikke tid til at sikre sig, at patienten har forstået beskeden, patienten bliver efterladt med mange ubesvarede spørgsmål.

System i opløsning

Som patient er du efterladt til dig selv på grund af den forlangte effektivitet i "produktionen". Er man dement eller udviklingshæmmet, har man ikke en chance i dette system.

Eksemplerne er mange og skræmmende og viser et hospitalssystem i opløsning. Sygeplejerskerne farer rundt og kan ikke nå alt det, de skal. Reservelægerne har ikke tid nok til at tale med patienterne, og patienterne må ofte selv

søge viden andet steds. Det giver gyldne tider for alternativ medicin, hvor der er tid til at blive lyttet til og få den omsorg, som er så vigtig, når man er syg.

Flere penge må til

Konsekvenserne af at lean-systemet er indført på hospitalerne ses nu. Ikke alene hos patienter og ansatte, men også nu, hvor de reelle tal er kommet på bordet. Målet i Leansystemet er at alle (økonomisk) overflødige funktioner fjernes, og alt går efter skemaer. Det system skal fjernes. Mennesker er ikke biler. Vi må kræve et sundhedssystem, hvor mennesker vægtes højere end kortsigtet økonomi.

Oven i alle de besparelser har man også gjort sygehuse sværere at nå for især mennesker uden bil, og som har den frækhed at bo i tyndt befolkede områder. Hvor mange som ikke kommer til undersøgelse og behandling på grund af transportproblemer vides ikke, men det er ofte mere besværligt at komme til et sygehus på grund af manglende offentlige transportmidler, end det er i Gambia. Ved at fjerne sygehusbehandlingen fra nærområdet tvinges ældre bort fra landsbyer, hvor de har boet en menneskealder.

AKTIVMØDE FOR K-FESTIVAL 2014

Onsdag den 9. april kl. 19.

Frederikssundsvej 82. Alle er velkomne!

KOMMUNIST

23. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af april-nummeret er afsluttet 24. marts. Afleveret til Post Danmark: 26. marts.

Deadline kommende numre:
Maj – 14. april
Juni-juli – 19. maj

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
Maj – 25. april
Juni-juli – 28. maj

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Drejebogen til krig

– Når elefanterne slås, dør græsset

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ Strategien med masse-demonstrationer for at få væltet en regering som "Den vestlige verden" vil af med er brugt mange gange med mere eller mindre succes. Også tidligere i Ukraine, hvor regeringen gik af, og en ny kom til. Den blev så væltet af befolkningen ved almindeligt valg, og den væltede regeringsleder Timosjenko blev endda dømt for magtmisbrug. Hun er mangemillionær som ejer af et gasfirma, og det var netop på grund af en gunstig gasaftale, som hun forhandlede igennem som premierminister, at hun blev dømt. Hun er nu USA og EU-lederes og deres mediers heltinde. At berige sig på skatteborgernes penge er jo i deres øjne ikke kriminelt, men en del af det "vestlige demokrati".

Kup legitimt

De velorganiserede demonstrationer begyndte, da den ukrainske regering sagde nej tak til en EU-aftale til fordel for en bedre aftale med Rusland. Sådan noget gør man ikke ustraffet. Demonstrationerne blev støttet af EU og USA, ja selv det diplomatiske korps var aktivt indblandet. Noget der normalt ville afstedkomme omgående udvisning. På trods af at det var umuligt at undgå at se de meget voldelige og militante angreb, der kom fra de højreorienterede

og nazistiske kampklædte demonstranter i de daglige medierapporter, fastholdt medieerne og politikerne stædigt, at det var fredelige folkelige demonstrationer for EU-aftalen og for demokrati. Selv efter et regulært kup begået af den parlamentariske opposition i samarbejde med demonstranternes kampstyrker, fastholder USA og EU påstanden om, at kupregeringen er både "legitim" og "demokratisk".

Folkeafstemning illegitim

Anderledes ser det ud i forhold til provinsregeringen på Krim, der er valgt af borgerne på Krim. Folkeafstemningen om Krims fremtid kaldes "udemokratisk" og "illegitim", ja sågar mod "Folkeretten", som USA ellers ikke gav noget for da de overtrådte den i Serbien, Kosovo, Irak, Libyen, Syrien, Iran, Pakistan, Yemen, Somalia, ja vi kan blive ved. Men hvorfor er de så engagerede i at få en lydregering i Ukraine og fastholde Krim som ukrainsk?

Atommagter

Sovjetunionen med alle dens republikker og de østeuropæiske socialistiske lande blev, med USA i spidsen, erobret

tilbage til kapitalismens herligheder, og kapitalismen blev igen global. Men der er, som altid i kapitalismens historie, indbyrdes spændinger og magtspil. Det er tre kapitalistiske stormagter der nu prøver kræfter mod hinanden: Rusland med allierede, USA og EU. De to forenet i den aggressive militærpagt NATO mod Rusland. Alle forsynet med atomvåben.

USA's position som selvbestaltet førerhund er gennem de senere år blevet betydeligt svækket både af økonomiske og politiske grunde. NATO, hvis formål forsvandt for 23 år siden, har siden fortsat som det militære redskab for udbredelsen af USA's "vestlige demokrati". Et absurd begreb i en verden, hvor kapitalismen er global. Dette såkaldt vestlige demokrati handler blot om den fri markeds politik med så få reguleringer som muligt, og med landenes statskasser som et økonomisk sikkerhedsnet under deres forretninger.

Lille "verdenssamfund"

Men det er en torn i øjet, at når de taler om "Verdenssamfundet" i politiske sammenhænge, så er USA og Europa et lille mindretal. Verdens-

samfundet består også af Rusland, Kina, Latinamerika, Indien og Afrika, og USA er desperat efter at nedbryde BRIC-landenes nye organisation bestående af Rusland, Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – især efter at organisationen har planer om at stoppe med at bruge dollar som reservevaluta. Mellemøsten har heller ikke rettet sig ind trods krige, droner, trusler og sanktioner.

Krig for baser

Derfor har USA og NATO haft tryk på med at bygge aggressive baser, der omringer bl.a. Kina og især Rusland, og nu tyder meget på, at de har Ruslands base på Krim i kikkerten, Ruslands historiske og eneste base på – nu – udenlandsk, ukrainsk jord. USA / NATO har 700 baser placeret i udlande. En af de nyere baser ligger i Kosovo. NATO's krig for at løsrive Kosovo var ikke for de 300.000 kosovojugoslavers brune øjnes skyld.

Gældsplagedes sanktioner

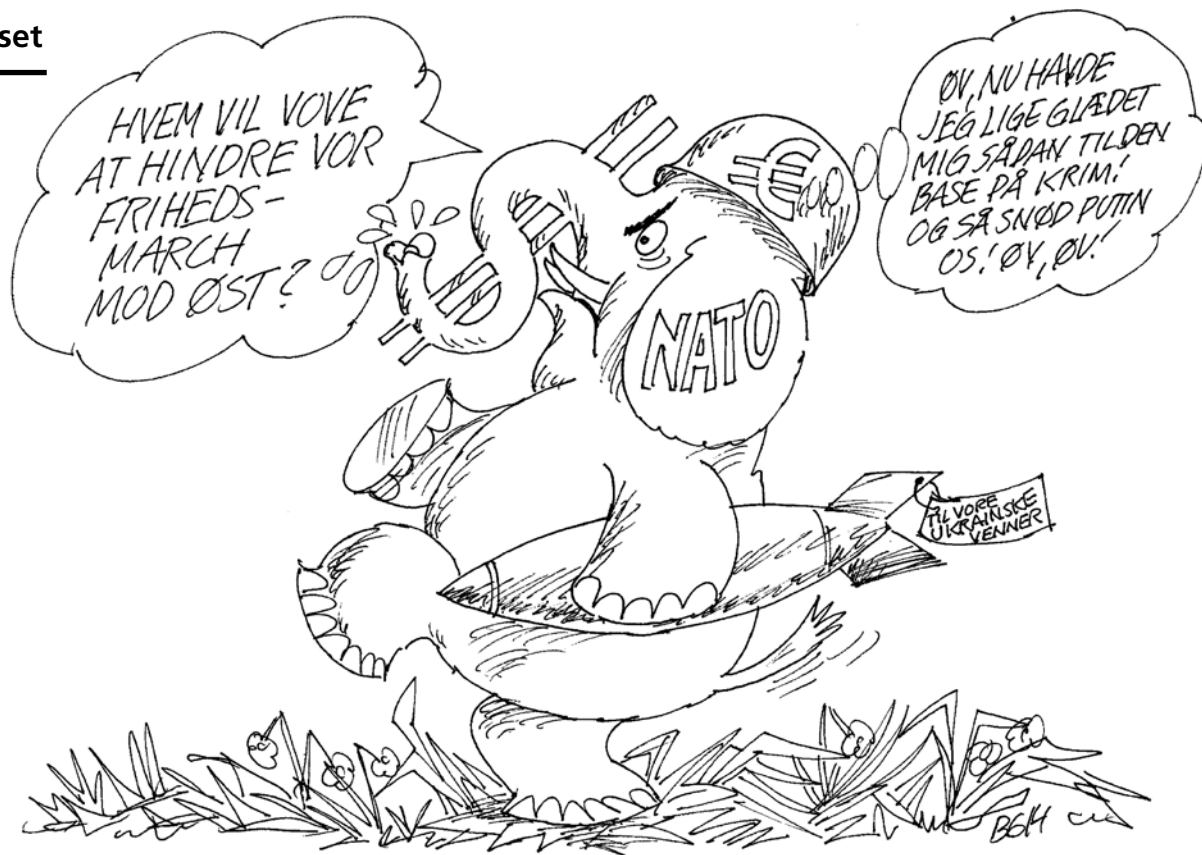
Kapitalismen som system er fuldt af modsigelser. Når det gældsplagede USA og EU puster sig op og truer med "økonomiske sanktioner"

og indefrysning af konti er det en boomerang. Europa er afhængig af gasforsyning fra Rusland, og en opskruning af prisen vil være en økonomisk katastrofe, og de mange danske og europæiske virksomheder, der tjener godt på investeringer i, og eksport til Rusland, vil heller ikke juble over tabet af gode forretninger. Alligevel forstærker EU's uofficielle leder, Angela Merkel truslerne. Tyske trusler mod russere er historisk uklogt.

Stop krigen

Økonomisk krise, rivalisering mellem kapitalkræfter, magt- og territoriekampe har ført til to verdenskrige. Der lægges i ovnen til en tredje med propaganda og krigsretorik, som at Rusland vil have revanche (?) Eller at vi ønsker at Ukraine er ovre på "vores side" (?) og den russiske præsident Putin bliver mere og mere dæmoniseret. Skal vi "befri" russerne fra deres præsident måske?

Det er på høje tide, at vi vågner op og får stoppet krigstrommerne med en massiv folkelig bevægelse mod krig før vi – befolkningerne i Europa – igen bliver krigs ofre. Et sydafrikansk ordsprog siger: Når elefanterne slås, dør græsset...

Dagpengeforringelsens konsekvenser

■ I 2010 besluttede den borgerlige regering og Dansk Folkeparti at halvere dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Samtidig gjorde man det dobbelt så svært at optjene ret til en

ny dagpengeperiode. Dermed har man forringet det danske dagpengesystem så meget, at de arbejdsløses vilkår i Danmark nu er væsentligt ringere end i de lande, vi plejer at

sammenligne os med. Da det skete i en nedgangs- og kriseperiode, har nedskæringen haft alvorlige konsekvenser, hvor mange tusinde mennesker har fået forringet eller helt mistet forsørgelsesgrundlaget.

I 2013, hvor afkortningen slog igennem, mistede 33.900 personer retten til dagpenge. Både den daværende og nuværende regering havde vurderet, at der højst ville blive tale om 2-3.000. Et helt utroligt fejlskøn!

Op problemet fortsætter. Det skønnes, at der i 2014 vil være 14.000 mennesker, der mister dagpengene. Det samme vil gøre sig gældende i de kommende år, så længe der ikke skabes mere beskæftigelse.

Halveringen af dagpengeperioden, fordoblingen af genoptjeningskravet og en meget hård indfasning af reformen, uden gradvis nedtrapning, blev dermed en giftig cocktail for de ledige.

Selv a-kassernes mest pessimistiske prognoser viste sig desværre at holde stik. Akutpakke, akutjob og en styrket indsats i a-kasser og jobcentre var ikke tilnærmelsesvis nok til at forhindre, at mange tusinde ledige faldt ud over dagpengekanten i løbet af året.

Antallet, der vil miste dagpengeretten i 2014, er mindre end i 2013, fordi mange mistede dagpengene i den første del af 2013 på grund af den meget hårde indfasning af reformen.

Ufaglærte hårdt ramt

Godt en fjerdedel af de ledige, som mistede dagpengene i 2013, var medlemmer af 3F's A-kasse. Dermed er 3F'erne suverænt den gruppe, som blev hårdest ramt af dagpengereformen.

Men forringelserne har ramt bredt over hele arbejdsmarkedet.

Mange ledige over 50 år mistede dagpengene

Ser man på aldersfordelingen, er der særlig mange ledige over 50 år, som har mistet dagpengene. 33 procent af de ledige som mistede dagpengene var over 50 år, selvom aldersgruppen kun udgør 23 procent af alle ledige.

Kun 9 procent af de ledige, som mistede dagpengene, var mellem 20 og 29 år, selv om de udgør 24 procent af alle ledige. Det er naturligvis "glædeligt" at knap så mange unge er ramt, men der er stadig alt for mange unge, som står uden arbejde efter endt uddannelse, og dermed risikerer at blive tabt for arbejdsmarkedet.

Helt uden indkomst

Næsten en femtedel af dem, der mistede retten til dagpenge i 2013 står nu helt uden indkomst. De seneste tal, der går til og med oktober 2013 viser, at 5.500 personer, som mistede retten til dagpenge i årets første 10 måneder, nu stod helt uden indkomst. Det er det, man i økonomikredse omskriver til, at de er blevet "selvforsørgende"!

Det skønnes, at der nu er godt 7.000 personer, der står uden indkomst på grund af dagpengeforringelserne.

Lave ydelser

Regeringen har nu gennemført en løsning, så de fleste undgår at stå helt uden indtægt ved at indføre uddannelses- og arbejdsmarkedsydelsen, som begge er midlertidige ydelser på kontanthjælpsniveau.

Arbejdsmarkedsydelsen, der er den ydelse ledige, som mister dagpengene, kommer over på nu, kan man modtage i op til 15 måneder. Men ydelsen udfases gradvist og afskaffes helt i midten af 2016. Det sker ved, at der hvert halve år skæres tre måneder

af den periode, hvor man kan få ydelsen. Konsekvensen er, at man gradvist vil se, at flere og flere vil stå helt uden forsørgelse.

Dertil kommer altså, at dem, der får ydelsen, skal leve af en uanstændigt lav indtægt, som enten er 80 eller 60% af den maksimale dagpengesats, alt efter om man har/ikke har forsørgelsespligt over for børn under 18. Ydelsen udgør dermed for de fleste mennesker kun 30 – 40% af en arbejdsindkomst!

Endelig blev en gruppe af ældre ledige hårdt ramt, da arbejdsmarkedsydelsen blev vedtaget. De bliver nu tvunget på denne lave ydelse i op til 15 måneder, hvor de ellers ville have haft ret til et seniorjob til overenskomstmæssig løn. Først når perioden med arbejdsmarkedsydelse er brugt, har de ret til et seniorjob.

Med et snu tag forringede man disse personers indkomst voldsomt. Der er typisk tale om et samlet indkomstab på mere end 160.000 kroner!

Ledigheden falder – eller gør den?

"Ledigheden er den laveste i fire år, og vi ser et stemnings-skifte i dansk økonomi" Denne udmelding kunne man høre landets statsminister komme med for nylig.

At de officielle ledighedstal nu er faldet lidt skyldes langt overvejende, at der nu er 7.000 personer, som før havde dagpenge, der nu står uden forsørgelsesgrundlag. Dermed er de ude af ledighedsstatistikken. Beskæftigelsen derimod er ikke øget nævneværdigt.

Altså: man tager dagpengene fra folk, og derefter siger man, at ledigheden falder! Der er i sandhed brug for nye vinde i dansk politik.

mj

VVS-ere over hele landet nedlagde arbejdet under forhandlingerne

Derfor stemmer vi nej

Intet værn mod social dumpning og risiko for lønfald. Det er ikke godt nok, mener Tue Tortzen, formand for 3F Frederiksborg

■ Vi skal fremad, ikke tilbage. Derfor anbefaler 3F Frederiksborgs formand Tue Tortzen et nej til de nye overenskomster, der nu skal til afstemning.

– For os handler det ikke om, hvor meget ringere vi skal stille os, men hvor meget bedre en ny overenskomst skal stille os, siger Tue Tortzen.

Hans afdeling er utilfredse med, at reallønnen ikke stiger. I stedet risikerer lønnen at stige mindre end priserne i butikkerne.

– Når vi ser på de økonomiske nøgletal, så er der plads til, at vi også kan få vores del af kagen, mener han.

Samtidig er det for ringe,

at byggeriet ikke kunne få arbejdsgeverne med på et kædeansvar for at stoppe social dumpning. I stedet blev det i byggeriet til en bod til hvervgivere, der flere gange bruger underentreprenører, der snyder.

– Men det er ikke godt nok. Vi bruger så meget tid på de her svindelfirmaer, at vi er nødt til at få det stoppet, forklarer Tue Tortzen.

– Social dumpning betyder meget for byggeriet, servicefagene og transporten, og det er et spørgsmål om tid, før problemet også kommer til industrien, mener afdelingsformanden.

Kilde:

Fagbladet 3F, nr. 4, 2014.

Enigt dommerpanel i London:

Cubas politiske fanger i USA skal hjem nu

Mor fik det første knus af Gonzales, da han landede i Cuba.

■ 300 advokater, dommere og menneskeretsaktivister deltog den 7. og 8. marts i en juridisk høring i London om de 5 cubanere, som har været politiske fanger i USA i over 15 år.

De tre dommere var efter to dages høring enige om, at de fem cubanere, der har siddet mere end 15 år som politiske fanger i USA, er ofre for et justitsmord.

I en foreløbig kendelse henstillede dommerne til USAs præsident Barack Obama om, at han benåder de tre cubanere, som stadig sidder fængslet i USA, så de kan vende hjem til Cuba.

Justitsmord

Der er stærkt begrundet frygt

for, at de fem cubanere ikke har fået den rettergang, som USAs regering er forpligtet til at sikre enhver anklaget i henhold til de internationale konventioner, som USA har underskrevet.

Dommerpanelet omfattede Indiens tidligere højesteretsdommer Yogesh Kumar Sabharwal, tidligere dommer ved Sydafrikas forfatningsdomstol Zakari Momammed Yacoob og tidligere formand for Frankrigs højesteret Philippe Texier.

Ingen visum

Cubaneren René Gonzales, som tidligere er løsladt, var ventet som hovedvidne under

den juridiske høring, men René Gonzales blev nægtet visum til England, så han måtte vidne over en internetforbindelse.

Internationale samfund

Det er lærerigt at konstatere reaktionerne på høringen i London.

Hvor er reaktionen fra 'den globale bølge' som Anders Fogh Rasmussen gerne vil kalde Putin, men som passer bedre på ham selv, da han med sine løgnagtige argumenter førte Danmark ind i Irakkrisen og blev sat på plads af FN's generalsekretær, Kofi Annan, der erklærede krigen ulovlig.

Også præsidenten mødte op og ønskede velkommen hjem til Cuba.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Oprustning, våbenkapløb og kold krig

Under dække af begivenhederne omkring Krim har Lene Espersen, konservativt folketingsmedlem og bl.a. tidligere udenrigsminister, i en kronik i Berlingske anbefalet, at Danmark nu for alvor skal opruste og bl.a. tilslutte os NATOs missilforsvar. Danske krigsskibe skal udstyres med radar og missiler og andet isenkram for 1,3 milliarder kr. Disse krigsskibe skal herefter sejle rundt i Østersøen og true Rusland. Dansk Folkeparti og Venstre bakker naturligvis op om Lene Espersens oprustningsiver.

International våbenhandel

SIPRI, det internationale fredsforskningsinstitut i Stockholm, har netop udgivet sin årlige opgørelse af omfanget af våbenhandlen globalt. Det er desværre meget nedslående læsning – og meget mere nedslående end Lene Espersens koldkrigsudgydelser.

Den internationale handel med større våben steg med 14% fra årene 2004-2008 til 2009-2013. Dette har selvfølgelig betydet en øget oprustning. Stigningen er noget bemærkelsesværdigt, da den første periode lå før den internationale økonomiske krise satte ind, mens den sidste periode ligger i kriseårene, hvor man ellers kunne forvente, at der blev sparet på våbenkøbene.

Dødens købmænd

USA er verdens største våbeneksportør. 61% af eksporten i 2009-2013 bestod af fly, herunder 252 kampfly. Eksporten af kampfly vil vokse yderligere i de kommende år, da der er aftalt leveringer af de nye F-35 Joint Strike Fighter kampfly til bl.a. Israel, Japan, Sydkorea, Norge, Tyrkiet og Storbritannien. Men kampfly er ikke den eneste vare på de amerikanske våbenproducenters hylder: Langtrækkende missilforsvarssystemer er solgt til bl.a. Tyskland, Japan, Taiwan og De Forenede Arabiske Emirater.

Rusland er verdens næststørste våbeneksportør. 43% af Ruslands eksport i 2009-2013 var eksport af fly – heraf 219 kampfly – fulgt af 27% eksport af skibe, herunder en enkelt atomubåd.

Tyskland er verdens tredje største våbeneksportør. For Tyskland er det især undervandsbåde, der er vigtige, da Tyskland er verdens største eksportør af netop ubåde. Også eksporten af tanks er vigtig, da Tyskland her er eksportør nummer 2 kun overgået af Rusland.

Kina er den 4. største våbeneksportør. Eksporten er stærkt stigende. Fra årene 2004-2008 til årene 2009-2013 steg Kinas våbeneksport med hele 212%. Flest våben blev solgt til Pakistan (47%) fulgt af Bangladesh (13%) og Myanmar (12%) – altså lande i nærområdet – men også eksporten til afrikanske lande, Indonesien og endda Tyrkiet er stærkt voksende.

De 100 største våbenproducenter

I en anden analyse foretaget af SIPRI i januar fremgår det, at verdens 100 største våbenfirmaer (ekskl. firmaer i Kina) i 2012 solgte for i alt 395 milliarder dollars eller 2.117 milliarder kr. – et pænt stykke over Danmarks bruttonationalprodukt på 'kun' 1.859 milliarder kr. 73 ud af de 100 største våbeneksportører har deres hovedkvarter i Nordamerika eller i Vesteuropa. Disse 73 våbeneksportører tegner sig for 87% af det samlede våbensalg.

Danske producenter

Der er ingen danske våbenfirmaer på listen over de 100 største eksportører. Det skyldes nok bl.a., at opgørelserne kun dækker større våben, og ikke dele til våben, der sælges til våbenproducenterne. Af større våbenproducenter har vi i Danmark kun Terma, hvis hovedkvarter ligger i Lystrup ved Aarhus. Terma eksporterer bl.a. radarsystemer til brug i krigsskibe. Hertil kommer en omfattende produktion af tilbehør til bl.a. produktionen af de amerikanske F-35 jagerfly. Ud over Terma er der godt 100 andre virksomheder i Danmark, der producerer og/eller eksporterer krigsmateriel – hyppigst i form af komponenter mv., der sælges til udenlandske våbenfabrikanter.

Oprustning, våbenkapløb og kold krig har aldrig bidraget til verdensfreden!

Ferie til handicappede en kamp fra kommune til kommune

Socialministeren: Intet retskrav på ferie til udviklingshæmmede

■ Handicappede og deres pårørende kan stå over for en sej kamp, hvis de ønsker ledsagerhjælp i forbindelse med ferie og andre oplevelser. Det er nemlig helt op til den enkelte kommune at beslutte, om der skal være ferietilbud til udviklingshæmmede.

Glæden var ellers stor i pårørendeorganisationen LEV, da Kommunernes Landsforening (KL) i februar meddelte, at det nu var slut med handicappedes brugerbetaling for ledsagerhjælp, fordi kommunerne er forpligtet til at yde gratis hjælp og ledsagelse i forbindelse med både ferie og udflygter.

Tilgodese ud fra behov

Det har fået en række kommuner til at sløjfe ferie og fritidsaktiviteter, der tidligere blev finansieret med brugerbetaling.

Og det kan de åbenbart gøre med socialminister Manu Sarens accept – borgere i et botilbud har ikke efter serviceloven retskrav på at komme på ferie, og kommunerne kan således selv vælge, om deres serviceniveau indebærer tilbud om pædagogisk ledsagelse på ferie, skriver

ministeren i fagbladet Socialpædagogen.

Den tolkning er formanden for LEV Sytter Kristensen ikke enig i og konstaterer i samme blad, at det er rigtigt, at det ikke direkte står i loven, at man har ret til ferie: – Men der står, at man har ret til at få lagt en individuel plan, hvor man bliver tilgodeset ud fra behov – og det kan for mig at se i mange tilfælde netop dreje sig om en ferie.

Køge betaler nu

Køge er en af de kommuner, der i stort omfang har ladet handicappede beboere på døgninstitutioner selv betale for ledsagere og har derfor fået en ankesag på halsen. Kommunen har dog valgt at løsne lidt op for pengeposen og betaler nu for, at handicappede beboere på døgninstitutioner kan få en kendt pædagog med på op til fem dages ferie om året, mens beboeren så betaler for mad og ophold.

– Som forældre eller pårørende til en plejekrævende person, vil jeg heller ikke synes, at det var rart, hvis hjælpen pludseligt overgik til én, beboeren ikke kender,

siger Køges socialudvalgsformand Jeppe Lindberg ifølge dknyt.

Han tilføjer, at handicapområdet har været ramt af besparelser siden 2007, og ordningen i Køge nu er et lille forsøg på 'at råde bod på det'.

I praksis vurderes behovet for ledsagerhjælp ud fra den enkelte beboers både fysiske og sociale situation.

1,5 million retur

Det er ikke blot sager om ledsagerhjælp, der kan plage handicappede. Beboerne på bostedet Sydtoften i Billund

er også blevet "plukket" af kommunen for rengøring og buskørsel.

Ifølge dknyt har beboerne betalt ca. 200 kr. om måneden for at få lejlighederne gjort rent mere end én time hver 3. uge, køb af rengøringsmidler og inventar i forbindelse med rengøringshjælpen, samt 150 kr. om måneden plus kilometertakst for at køre med bostedets handicapbus.

Den ulovlige opkrævning har stået på i syv år siden nedlæggelsen af amterne, hvor bostedet overgik til Billund. Efter en klagesag ved

Det Sociale Nævn har det vist sig, at bostedet er oprettet på et forkert visitationsgrundlag. Kommunen har nu besluttet, at tilbagebetale 1,5 mio. kr. til beboerne.

Festival gennemføres

Den offentlige debat om ledsagerhjælp fik et ekstra skub, da Sølund Musik Festival for udviklingshæmmede erklærede, at den næppe kunne gennemføres i år, fordi der var så mange deltagere, der meldte fra på grund af manglende ledsagerhjælp. Men nu har festivalens ledelse besluttet at halvere billetprisen for ledsagere og satses på at gennemføre dette års musikfest.

– Vi er ikke i mål med vores indsamlinger, men vi kommer det. Der er stadig et stykke vej, men som altid, når det drejer sig om de udviklingshæmmede menneskers egen festival – Ja, så går vi vores egne veje. Vi skal nok nå det, vi er allerede godt halvvejs, og der er nye tiltag i støbeskeen, siger festivalens leder Lasse Mortensen ifølge Aarhus Stiftstidende.

Sølund Musik Festival i Skanderborg afholdes den 10.–13. juni. *alni*

Førtidspensioner styrtdykket

Antallet af syge der har fået tilkendt førtidspension mere end halveret

■ Den store massakre på retten til førtidspension har fået alvorlige konsekvenser for handicappede og kronisk syge. I 2013 blev der tilkendt under halvt så mange nye førtidspensioner som i 2012. I mange kommuner er antallet af nye førtidspensionister faldet med over 70 pct. Mens der i 2012 blev tildelt 14.450 nye førtidspensioner, var det tal i 2013 faldet til et godt stykke under det halve, nemlig til 5.687.

Kæmpe sparerunde

Førtidspensionsreformen var især vendt mod personer

under 40 år, som ikke kan få førtidspension, med mindre det er åbenlyst, at de aldrig vil komme til at fungere på arbejdsmarkedet. I stedet skulle folk under 40 i flere såkaldte ressourceforløb, der er en tværfaglig indsats, som skal øge den enkeltes arbejdsevne. Men den indsats skorter det på, ikke mindst fordi kommunerne har for få ressourcer. Også personer over 40 skal i ressourceforløb, men også blandt personer over 40 år er antallet af nye førtidspensionister mere end halveret. Mens 10.528 personer over 40 år fik

førtidspension i 2012, så faldt det tal til 4.354 i 2013. Førtidspensionsreformen har været en kæmpe besparelsesrunde.

Fald op til 85%

I næsten alle kommuner falder antallet markant, men der er dog store kommunale forskelle. I kommuner som Lejre, Næstved og Vesthimmerland er antallet faldet med over 85 pct., mens antallet kun er faldet med ca. 20 pct. i kommuner som Kerteminde, Skive og Vallensbæk. Kun en enkelt kommune går mod strømmen. I Herlev steg antallet af nye

tilkendte førtidspensionister en anelse fra 54 til 57.

Bonus for lukket sygedagpengesag

Det store fald skal også ses i sammenhæng med sygedagpengereformen, hvor der er eksempler på kommunernes store iver for at få syge ud af sygedagpengesystemet. Det er afsløret, at jobcentret i Rebild kommune endda betaler deres medarbejdere bonus for at få lukket dagpengesager, altså lønner efter såkaldt resultatløb. I 2013 udbetalte Rebild Kommune

171.000 kr. i personlige bonusser til en række medarbejdere i Jobcenteret, fordi de ansatte nåede en række måltal i deres sagsbehandling. En del af bonusserne blev udbetalt på baggrund af jobsager, hvor sagsbehandlerne skaffede en ledig i jobprøvning eller praktik, men 111.000 kr. blev udbetalt til de to medarbejdere, der havde til formål at lukke sygedagpengesager. Hver af de to medarbejdere fik 1500 kroner pr. sygedagpengesag, som de kunne afslutte oveni det aftalte mål på ti sager.

Alni

Vikarbureauer er noget fanden eller EU har skabt

Ansættelse af vikarer betyder usikkerhed i arbejdslivet for både løst og fast ansatte, og derudover svækker det fagbevægelsen

Af Brian Olsen

■ En hær af reserver, vikarer, løst ansatte og "arme og ben-firmaer" fylder mere og mere på arbejdsmarkedet. Det presser de fastansatte, som kan se at man kan ende med røven i vandkorpen.

I EU-Kommissionens Hvidbog om "Udfordringer i det 21. århundrede" fra 1993 står sådan set det hele. Afsnit for afsnit gør de klart, hvordan "fleksibiliteten" kan øges og barriererne fjernes for løse og kortere ansættelser, mere deltid osv. Det skal kunne betale sig at arbejde, det handler om dagpengenes størrelse. Man kan ikke være for længe på dagpenge, og de unge skal ikke forvænes. Det var altså europæiske ministre, der tilbage i 1993 fandt ud af, hvordan det europæiske arbejdsmarked bør fungere.

Tyskland blev det europæiske lokomotiv i den udvikling. Her var godt nok en stærk fagbevægelse, men med den såkaldte Hartz 4 plan, er det lykkedes trin for trin at nedbryde det sociale sikkerhedsnet. Hele den nedadgående skrue som svækker fagbevægelsen blev sat i gang. Vikarbegrebet

kom til Tyskland, og mange vikarer er nu i en situation, hvor de enten har dobbeltjob eller får suppleret deres fuldtidsløn med socialhjælp blot for at overleve. I Tyskland tjener vikarer omkring det halve i forhold til fastansatte. Og det har spredt sig fra industrien til alle områder af arbejdsmarkedet.

Dansk Industris overenskomst har godt nok en bestemmelse om, at vikarer skal have de samme vilkår som fastansatte, men der er ingen garanti.

Vikarer rejser ikke deres problemer for fagforeningen (hvis de overhovedet er med i en), for så er der ikke arbejde dagen efter.

Antallet af vikarer vokser dag for dag. Samtidig konstateres det, at vikarbureauer går fallit hvert år op til første maj. De smutter fra feriepengene og hjælper så ovenikøbet med at udfylde papirerne til Lønmodtagernes Garantifond. Dagen efter fortsætter de arbejdet i et nyt bureau.

Arbejdsløse tager nu også arbejde gennem vikarbureauer. De skal skrabe timer sammen, uanset hvad. Det lægger et kynisk pres på de arbejdsløse. Vikarer er på prøve hver eneste dag.

De mange vikarbureauer, som tilbyder billig udenlandsk arbejdskraft til danske virksomheder, udvikler en gråzone mellem det organiserede arbejdsmarked og det helt sorte arbejde.

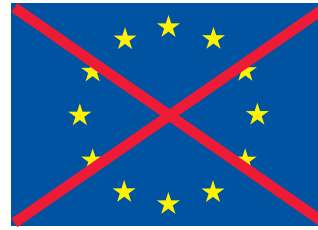
Fagbevægelsens ledere har enten været naive og troet på EUs indre marked, eller også går de bare fuldt og helt ind for EU.

Men det kan nu helt klart konstateres, at det har ført til mere ulighed, forringet arbejdsmiljø og en sværm af uigennemskuelige selskabskonstruktioner. Der kan optræde mange "arme og ben firmaer" på den samme byggeplads, selvom de tilsammen reelt kun udgør et firma. Det er således svært for både fagbevægelsen og arbejdstilsynet at kontrollere. EU fungerer her som et boldtræ der er i stand til åbne ladeporte.

Arbejderklassen er vidne til rendyrket klassekamp. Det kapitalistiske systems redskab, nemlig EU, svækker systematisk fagbevægelsen, ikke blot i Danmark men i hele Europa. Det er bydende nødvendigt at få klassebevidstheden tilbage i fagbevægelsen, og dermed klassekampen.

UD AF EU

Ved EU-udvalget

EU's industripolitik

Der skal tages en række tiltag, der skal give industrien bedre konkurrenceevne, siger EU-kommissionen i et udspil. Besparelser er den altovervejende hovedregel, og øget konkurrenceevne er et spørgsmål om at skære i lønningerne. Den sociale dimension er helt forsvundet, mener de faglige organisationer i Europa. Det, der kunne understøtte en social dimension som uddannelse, efteruddannelse, social sikkerhed, en løn til at leve af og lønmodtagernes deltagelse, er knap nok omtalt i EU-kommissionens udspil. Faglige organisationer (socialdemokratiske) er af den opfattelse, at konkurrenceevnen skal forbedres ved at styrke og ved at udnytte det indre marked: En forbedret infrastruktur, gunstigere vilkår for iværksættere og innovation og EU-borgernes bevægelighed over grænser. Der arbejdes stadig på et socialdemokratiske Europas forenede stater!

"Beskidte penge"

De kvinder der har arbejdet som rengøringsassistenter i det græske finansministerium har rettet en appel om solidaritet til det fælles europæiske netværk "Alter Summit". Kvinderne blev i september 2013 suspenderet fra deres arbejde og sat på "ventetid". Fra maj 2014 er de endeligt fyret sammen med tusinde af deres kollegaer i den offentlige sektor. "Dette er en del af den aftale der er indgået mellem Trojkaen og den græske regering. Nedskaeringspolitikken berøver os ret til arbejde og liv. Der er i øjeblikket 27% arbejdsløshed i Grækenland, blandt kvinderne er den 62,8%. De (Trojkaen og regeringen) betragter os tilsyneladende kun som numre og ikke som mennesker. Fordi vi tilhører arbejderklassen og er kvinder, troede regeringen at vi er det svageste led. Men sammen med andre tusinder der er blevet fyret, vil vi bekæmpe regeringens og Trojkaens politik, der ødelægger vores liv og fører til øget fattigdom." Finanskapitalens penge trives stadig i bedste velgående i de beskidte kontorer og gange i det græske finansministerium.

Uddannelse i EU

Som led i "Et Europa" ser EU-kommissionen gerne at 20% af de unge, der er ved at tage en videregående uddannelse, tager et praktikophold i et andet EU-land. Der er til gengæld ikke sikkerhed for at det kommer til at foregå under ordnede arbejds- og sikkerhedsmæssige forhold. 59% får ingen løn og må leve af velstående forældre (danske praktikanter kan få SU'en med, så længe den er mulig at bevare). 38% har ingen kontrakt og kan smides på gaden fra dag til dag. Der er mangel på en passende social sikring. Det gælder almindelig sundhedsforsikring og forsikring mod arbejdsulykker og erhvervsskader. EU-Kommissionen er igen krøbet udenom og har overladt de unges forhold til et liberalistisk EU. Arbejdsgiverne udnytter mulighederne, hvor de unge må kæmpe for at komme i beskæftigelse.

EU-skat

I forbindelse med planlægningen af EU-budgettet er der foregået et "hundeslagsmål", der i den hidtil førte nedskaeringspolitik fra EU-kommissionens side har ført til, at enkelte af EU's regeringer har været af den opfattelse, at deres "medlemsgebyr" har været for højt. Der skal således findes nye veje til at finansiere Unionens politiske prioriteter. Der er derfor nedsat en arbejdsgruppe, hvor indkomsten til EU skal diskuteres og ændres til en direkte EU-skat. En EU-moms er allerede på trapperne! En direkte EU-skat er også nødvendig for Europas forenede stater!

Det gode menneske fra Thurø

Af Margit Andersen

■ I begyndelsen af det 20. århundrede gik der, ikke et spøgelse, men en enmandshær gennem Europa, der slog til overalt, hvor den mødte uretfærdighed og mishandling af mennesker og dyr, men som lidt efter lidt indså, at alene kunne den ikke ændre verden, og det var det, den ville. Hærens general, der også var den eneste soldat, var Karin Michaëlis (1872-1950), der som barn indledte sin løbebane hjemme i Randers med at gå rundt på vejene og fjerne snegle, for at de ikke skulle blive kørt over.

Fra pianist til forfatter

Karin Michaëlis var fra et hjem med klaver, men ikke velstillet. Faderen var telegrafbestyrer, og moderen supplerede hans løn med at binde krans. Det var faderens og Karins drøm, at hun skulle blive pianist, og efter et par år som privatlærerinde på herregårde kom hun til København for at udleve denne drøm, men det skulle gå anderledes.

Klaverlæreren, der også var en god ven, gav hende det råd at finde et andet udtryksmiddel end musikken, og det endte med, at Karin blev en af sin tids mest læste kvindelige forfattere i Europa. Hendes bøger udkom i millionoplæg og blev oversat til mere end 20 sprog, men profeter er jo sjældent populære hjemme, og det var da også den tysksprogede del af Europa, der allerede i 1902 anerkendte hende, mens hun først slog rigtigt igennem i Danmark i begyndelsen af tyverne. Det litterære parnas herhjemme syntes, at hun manglede "god smag" og beskæftigede sig for meget med "samlivets fornemmelser", og den konservative presse gjorde sig lystig over hendes politiske naivitet. I Blæksprutten blev hun således tegnet som en lille, buttet

engel. Omvendt betegnede Otto Gelsted hende (Clarté 1926) som værende i første række af nordiske forfatterinder, og den franske forfatter og nobelpristager Romain Rolland udtalte, at hendes skaberkraft til tider overgik de mandlige kollegers.

Forfatterkarrieren begyndte i det små med noveller, men udviklede sig hurtigt til mere. I København havde Karin mødt forfatteren Sophus Michaëlis, der allerede var et kendt navn, og gennem ham kom hun ind i det litterære miljø med brødrene Brandes, Herman Bang og ikke mindst direktøren for Gyldendal, den karismatiske Peter Nansen, som hun tabte sit hjerte til for altid. Det var der mange andre kvinder, der gjorde, men de to bevarede et dybt venskab lige til Nansens tidlige død.

Ægteskaber

I 1895 blev Karin til fru Michaëlis, men ægteskabet holdt kun til 1911, ikke p.g.a hendes forelskelse i Peter Nansen, for den var i princippet platonisk, men fordi Sophus gik lidt videre med sine amoureuse affærer. De blev derfor skilt, men forblev venner, og Karin, der efterhånden blev ret velstillet, hjalp ham ofte økonomisk, ligesom hun hjalp familie og andre venner, når de kom i bekneb. Faktisk var hendes hjælpsomhed så stor, at den undertiden nærmede sig tossegodhed, og det siges, at hun inspirerede Brecht til at skrive "Det gode menneske fra Sezuan" om kvinden, der ikke holder op med at hjælpe, selv om hun bliver udnyttet på det groveste.

Ægteskabeligt var Karin i det hele taget ikke heldig. I 1912 faldt hun for den norsk-amerikanske økonomiprofessor Charles Stangeland, og det ægteskab blev en katastrofe. Han led af sygelig jalousi, ikke kun overfor hendes mandlige bekendte men også

i forhold til hendes arbejde, familie og hele vennekreds. Det kunne kun gå galt og det gjorde det.

Samfundsengagement

Derefter var det slut med ægteskaber, men ikke med venskaber, som blev skabt og udviklet gennem det aktive samfundsengagement, der skulle blive kendetegnende for Karin. Hun har selv betegnet sig som upolitisk, og det er rigtigt i betydningen af ikke at være tilsluttet noget parti og ikke at tage stilling ud fra nationale interesser, men derudover var hun i bund og grund et politisk menneske, hvad der afspejler sig i hendes forfatterskab og hele virke. I begyndelsen var de litterære temaer traumatiske ægteskaber, forholdet mellem forældre og børn, den kvindelige psyke og seksualitet, mænds undertrykkelse af kvinder og disses selvpålagte undertrykkelse, og altid et forsvar for samfundet svageste: kvinder, børn, gamle og de socialt udstødte.

Eugenie Schwarzwald og reformskolen

Sideløbende med skriveriet udviklede Karin en omfattende foredragsvirksomhed i Tyskland og Østrig, der førte hende sammen med mange progressive mennesker. I Østrig mødte hun reformpædagogen Eugenie Schwarzwald, der blev en livslang veninde, og sammen med hvem hun bl.a. efter 1. verdenskrig arbejdede for wienerbørns ferieophold i neutrale lande og alderdomshjem for fattige gamle i Østrig. Eugenie Schwarzwald havde i Wien oprettet en skole efter nye retningslinjer, der havde som motto, at uddannelse skulle være en fornøjelse. En af skolens elever var Helene Weigel, senere gift med Bertolt Brecht, og derfra stammer venskabet mellem dem og Karin. I 1914 fik Karin udgivet

bogen "Glædens skole" om denne nye pædagogik, og for en af Eugenie Schwarzwalds senere venner, Hans Scherfig, må skolen have stået i en stråleplans sammenlignet med hans hjemlige erfaringer fra Metropolitan Skolen.

Det Schwarzwaldske hjem var samlingssted for intellektuelle, progressive kræfter, og igennem dem blev Karin venner med bl.a. Thomas Mann, Albert Einstein, Käthe Kollwitz, anarkisterne Emma Goldman og Alexander Berkman og ikke mindst Agnes Smedley, amerikansk journalist, forfatter, fri abortforkæmper, aktiv i den indiske frihedsbevægelse og korrespondent for flere vestlige aviser under den kinesiske borgerkrig, som da hun i en periode trængte til ro, boede hos Karin på Thurø i fire måneder og her skrev romanbiografien "Kun en kvinde".

Uden for Wien havde familien Schwarzwald indrettet et sommerpensionat, hvortil vennerne strømmede i sommertiden. En af dem var Hans Scherfig, først gæst og senere ven af huset, som under et ophold i 1925 mødte en ung østrigsk dame, der rekrederede sig med en brækket arm. Den unge dansker blev dødeligt ramt af Amors pil, og damen, Elisabeth Karlinky, blev senere hans hustru.

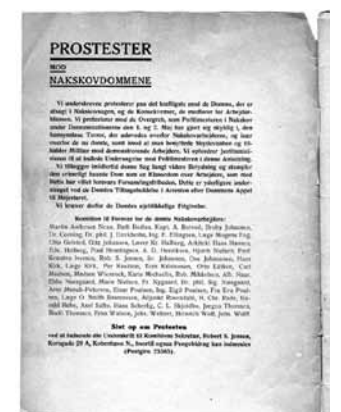
Talskvinde for upopulære sager

Både litterært og i sit politiske engagement udmærkede Karin sig ved at gøre sig til talskvinde for upopulære sager. Med skandalesuccesen "Den farlige alder" (1910) fik hun den europæiske kvindebevægelse på nakken, fordi romanen beskrev en kvindes utilregnelighed i overgangsalderen. Ligeledes var reportagesamlingen "Krigens ofre" fra 1916, midt under 1. verdenskrig, om nøden i de tysktalende lande heller ikke

velset, da mange mente, at det havde de selv været ude om. Emner som retten til abort, moderskab uden for ægteskab og samvittighedsdrab var også meget ømtålelige. Men det var kendetegnende for Karin under alle forhold, at hun kun stod til regnskab over for sin egen samvittighed, og så måtte folk mene om hende, hvad de ville.

Ordets magt

Foredragsrejserne bragte hende vidt omkring i Central- og Østeuropa, og overalt engagerede hun sig, f.eks. skrev hun om minearbejderne i Schlesien, der levede under kummerlige forhold og om progromerne i Balkanlandene og henvendte sig personligt til præsidenter, konger, statsledere og hvem, der nu havde magt til at gribe ind i de relevante sager. I 1897 havde hun i Danmark været ude for en togulykke, som man prøvede at tørre af på lokomotivføreren, men sådan som hun havde oplevet det, kunne det ikke passe, og hun gav sig til at skrive om sagen med det resultat, at man måtte indrømme, at det var en signalfejl, der havde forårsaget ulykken. Siden da var hun overbevist om ordets magt og brugte det utrætteligt.

Røde Hjælp tog i 1931 initiativ til dannelsen af "Komiteen til Forsvar for de dømte Nakskovarbejdere", som Karin Michaëlis var medlem af.

Men det blev ikke ved ord alene. I 1922 var organisationen Røde Hjælp, der havde til formål at hjælpe politiske fanger og deres familier, blevet dannet, og den havde i Tyskland bl.a. oprettet to børnehjem, som Karin støttede både økonomisk og aktivt. Når det var småt med finanserne, som det uundgåeligt måtte blive ind i mellem, fandt hun udveje, som da hun under den spanske borgerkrig solgte sine smykker for at kunne bidrage økonomisk.

Bibi-bøgerne

For at skaffe penge i kassen skulle der skrives, og inspireret af Eugenie Schwarzwalds frie pædagogik og oplevelserne på sine mange rejser fik hun ideen til at skrive en serie børnebøger, syv blev det til, som fik stor succes i hele Europa, især i Tyskland og Italien. Bibi hedder hovedpersonen, og det er ikke for ingenting, at navnet rimer på Pippi, for Astrid Lindgren har selv udtalt, at Bibi var forbillede for hendes antiautoritære Pippi. Serien dækker Bibis liv fra hun er 11 til 17 år og er både en udviklingshistorie og rejsebeskrivelse, idet Bibi foretager mange af de samme rejser som forfatteren og møder de samme mennesker. Bl.a. er der en morsom passage, hvor Bibi bliver ven med Albert Einstein, og denne for-

klarer hende, hvad relativitetsteorien går ud på, og den bygger faktisk på, at Karin havde bedt Einstein om at redegøre for teorien, så et barn kunne forstå den. Bøgerne er skrevet i et mundret barnesprog og ditto stavning, som ændrer sig i takt med Bibis alder. En af forfatterens særlige evner var, at hun kunne gå ind i sine personer og tale med deres stemmer. Så vidt gik det, at hun endog undertiden rettede sin håndskrift ind efter personerne.

Pensionatsværtinde på Thurø

Med den delvise selvbiografi "Træet på godt og ondt" (1924-30) slog Karin for alvor igennem også i Danmark. Allerede i ægteskabet med Sophus Michaëlis havde de erhvervet huset Torelore på Thurø, som Karin beholdt, og med de øgede indtægter kunne hun nu købe flere huse på øen, og det blev der brug for. Der var altid et hav af gæster, venner og familie, og ind i 30'erne blev de udvidet med tyske flygtninge, der i kortere eller længere tid fik kost og logi og fred. Bl.a. boede Brecht og hans familie i en længere periode i Torelore. Brecht fik senere lejlighed til at gøre gengæld for denne gæstfrihed, da han under Karins eksil i USA husede hende i 8 måneder.

Rejse i Sovjetunionen

Ud over at være pensionatsværtinde og skrive bøger fartede Karin rundt i Europa til forfatterkongresser og fredskonferencer. I 1932 talte hun f.eks. ved den første antikrigskongres i Amsterdam. I 1934 rejste hun rundt i Sovjetunionen for at skrive artikler herfra til Politiken og skaffe stof til en Bibi-bog. Det sidste blev ikke til noget, men hun sendte begejstrede artikler hjem til avisen. Som altid var det de svageste hun interesserede sig for – børn, kvinder og gamle – og det hun så, glædede hende. De prostituerede blev rehabiliteret på værdig vis, de hjemløse børn kom på gode børnehjem, og der blev taget hånd om de gamle. Hun mødte også Krupskaja og refererede om sit positive indtryk af denne beskedne kvinde. Selvfølgelig var det udvalgte steder, hun fik forevist, men hun skrev om det hun så, og endnu i dag kan det få sindene i kog, som i et festskrift for Lars Hede-gaard, hvor Jens Gregersen betegner disse artikler som "en dansk forfatterindes lov-sang til Stalins Sovjet" og supplerer med udtryk som "naiv propaganda" og "misbrug af ytringsfriheden".

Den grønne ø

I 1937 udkom endnu en børnebog af Karin Michaëlis, som Berlingske Tidende advarede mod at lade børn læse, bl.a. fordi den handlede om afskaffelse af ejendomsretten. "Den grønne ø" er en utopisk, politisk nøgleroman fra Thurø, hvori man uden vanskelighed kunne genkende hinanden, men uden at det gav anledning til surhed, for alle portrætterne var kærlige og humoristiske. Handlingen tager udgangspunkt i en naturkatastrofe, hvor det pludseligt er nødvendigt at tænke helt anderledes. Problemerne løses af børnene, der finder

ud af at gå over til grøn tankegang og på Christiania-vis at diskutere og beslutte alt på fællesmøder. Noget, der altid lå Karin på sinde, var behandlingen af jøder, og der var passager i bogen, der med datidens sprogbrug kunne betegnes som "jødevenlige". De blev uden hendes vidende strøget i den tyske udgave, der blev publiceret i 1932, men er med i den danske fra 1937.

Eksil i USA

Allerede i 1933 var der overvejelser i gang i Tyskland om at forbyde Karins bøger. Samme år var hun blevet indbudt til at holde rustalen i Studentersamfundet, og her citerede hun fra bogen "Braunbuch" passager om nazistiske terror-handlinger og talte om Rigsdagsbranden. Til slut sagde hun: "Jeg har talt i aften, fordi jeg ikke kunne tie længere". Hun vidste, at hun dermed bragte sig selv i økonomiske vanskeligheder, og ikke alene sig selv, men sit tyske forlag og sin trofaste illustratør, Hedvig Collin. I 1936 blev hendes bøger erklæret "uønskede" og hendes tilgodehavender blev infrosset, hvad der betød en økonomisk katastrofe. I 1939 tog hun til USA for at besøge familie og blev rådet til at blive der. Det skulle blive en svær tid både økonomisk og helbredsmæssigt, men mange

af hendes tyske venner, også i eksil, hjalp hende efter bedste evne og fejrede hendes 70-års fødselsdag i 1942 med en banket i New York.

I 1946 vendte Karin hjem og blev æresborger på Thurø, hvor de omhyggeligt havde passet på hendes sager, mens hun var væk. Imidlertid tvang helbred og økonomi hende til at afhænde, hvad hun havde der, og i 1950 døde hun på et pensionat i København.

Som barn elskede Karin at læse H.C. Andersen, for han gav hende "indblik i alhjer-tet", og det var det, der drev hende. Ikke skarpe, politiske analyser, men ønsket om fred, frihed, lighed og humanisme og troen på, at forandring var mulig. Hun var uhyre produktiv, både fordi hun havde meget at sige, og fordi hun bestandig skulle bruge penge til alle sine projekter, og i dag er der stadig god grund til at tage hendes bøger frem og ryste støvet af dem. Mange af de temaer, hun beskæftigede sig med, er stadig gyldige, fordi de er almenmenneskelige, og fordi verden ikke har forandret sig væsentligt siden hendes tid.

Vi kan varmt anbefale Beverley Driver Eddy's biografi om Karin Michaëlis: "Hjertets Kalejdoskop", som er oversat af Kirsten Klitgaard og udgivet af Karin Michaëlis Selskabet. Bogen er på 442 sider, koster 200 kr. + 50 kr. i porto og kan rekvireres hos

Kirsten.Klitgaard@post.tele.dk

På grund af indtrufne omstændigheder kan denne artikel først bringes nu og ikke som planlagt i martsnummeret i anledning af Kvindernes Internationale Kampdag.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Jetlag

Alle, der rejser over lange afstande, kender til jetlag. Men hvad gør astronauterne på rumstationen ISS, der oplever 16 solopgange og -nedgange hvert døgn?

Fuldstændigt som på Jorden handler det om at finde et fornuftigt søvnmønster; det gør de ved at holde en meget struktureret hverdag. Den består af 10 timers arbejde, 6 timers møder, motion, kontakt til familie og venner og dernæst 8 timers søvn.

Alle måltider er fastlagt hver dag, og på den måde ligner et døgn på en rumstation en almindelig arbejdsdag på jorden.

Hvis astronauterne har svært ved at finde den rette rytme, har de medikamenter med ombord, der kan hjælpe dem. Lægerne anbefaler stoffet Melatonin, hvis den er gal. Melatonin er et stof, som hjernen selv skaber for at styre biorytmen.

Der arbejdes også med at regulere lyset på ISS, så der er flere røde bølgelængder i lyset morgen og aften og flere blå i løbet af dagen, så det efterligner sollyset på Jorden.

Syge bakterier

De bakterier, der gør os syge, burde selv kunne blive syge. Så kan de fandeme lære det. Men rent faktisk kan bakterier godt blive syge. Virus, der smitter bakterier, hedder bakteriofager, hvilket man kan oversætte direkte til 'bakteriespisere'. De gør bakterierne syge og slår dem ihjel.

I Rusland og Georgien bruger man bakteriofager til at slå sygdomme og infektioner ned med.

Bakteriofag-terapi i mennesker er ikke tilladt i andre lande end de to ovennævnte. Man kan godt forstille sig, at bakteriofag-terapi i mennesker kan komme på tale i en nær fremtid i resten af verden. I takt med at antibiotikaresistens bliver et større og større problem, kommer der et øget behov for at se på andre metoder til at slå bakterieinfektioner i kroppen ned på.

Men man skal være helt sikre på eventuelle bivirkninger, før de kan anvendes på mennesker.

Videnskabsfestival

En af Europas største festivaler for videnskab gæster Carlsberg Byen i juni. Nysgerrige i alle aldre inviteres til 'Science in the City', hvor forskere fra hele verden vil guide de besøgende rundt i forskningens forunderlige verden.

Her vil man kunne få lavet en 3D-hovedskanning, opleve molekylær-gastronomiens mad-magi, eller man kan gå ombord på et moderne forskningsskib.

Programmet rummer hundredvis af tilbud til gæsterne på festivalen, der finder sted i København 21. til 26. juni.

Til festivalen, kan de besøgende møde danske og internationale forskere, der vil fortælle om videnskab på en måde, så alle kan være med.

Supermagnet

Hvidovre Hospital har fået en 40 ton tung magnet ind af døren. Den skal blandt andet bruges til at tage billeder af aktivitet i hjernen og kortlægge sygdomme som skizofreni, parkinson, sclerose og epilepsi.

Den store magnet har en feltstyrke 7 tesla. Feltstyrken er dermed mere end fordoblet i forhold til hospitalets hidtil kraftigste scannere.

Feltstyrken på 7 T svarer til cirka 140.000 gange Jordens magnetfelt. Scanneren kan producere billeder i meget høj opløsning og detaljegråd, og der kan laves øjeblikke billeder af tankeaktivitet. Det giver mulighed for at studere dynamiske processer i hjernen, som eksempelvis indlæring og hukommelse, og det gavner især stofskifteundersøgelser, da scannerens store feltstyrke gør molekylerne nemmere at skelne fra hinanden.

Tanken med scanneren er, at den skal være en national forskningsressource. Alle forskere i hele landet skal kunne benytte sig af de nye muligheder, scanneren giver.

På den måde kan scanneren forhåbentlig tiltrække en masse forskere fra ind- og udland, der kan bidrage til et godt forskningsmiljø.

Urealistisk målsætning

Af Martin Jensen

■ Regeringens reform af erhvervsuddannelserne vil koste hver tredje uddannelsesvejleder jobbet og føre til større frafald blandt elever.

Regeringen lægger ifølge uddannelsesvejledernes sekretariat, (UU Danmark), og Kommunernes Landsforening (KL) op til besparelser på 153 mio. kroner på vejledning allerede næste år.

Større frafald

Formanden for UU Danmark forudser et større frafald:

"På den ene side vil man have flere elever til at få øje på erhvervsuddannelsernes fortræffeligheder, mens man på den anden side skærer massivt i vejledningsindsatsen i folkeskolen. Regeringen modarbejder fuldstændigt sin egen ambition om, at 25 procent af de unge skal vælge en erhvervsuddannelse frem mod 2020," siger Mark Jensen formand for UU Danmark.

Særligt bekymrende er det ifølge flere eksperter, at regeringen med reformen afskærer et stort antal elever fra at få individuel vejledning. Reformen lægger nemlig op til at målrette vejledningen mod den femtedel af eleverne, der kæmper med sociale, personlige eller faglige problemer.

Konsekvensen bliver, at de elever, der klarer sig godt i skolen, ikke bliver udfordret i deres syn på, hvilke uddannel-

Agnete Vienberg Hansen, formand for Organisationen Danske Skoleelever. Foto: Brian Sjøquist

sesmuligheder der findes. De vælger derfor gymnasiet som en automatreaktion.

Elevformand: drop det

De danske skoleelever mener, at målet om at 30 procent af en ungdomsårgang skal tage en erhvervsuddannelse i 2025 er urealistisk, når kun 20 procent af dem vejledes individuelt.

"Man siger, at vejledningen fokuseres, og på papiret lyder det pænt. Men det betyder, at kun 20 procent kan få individuel vejledning. Resten må selv finde ud af det, og så tror jeg ikke, at det lykkes at nå målet," siger Agnete Vienberg Hansen, formand for Organisationen Danske Skoleelever.

Kæmpefejl

Agnete Vienberg Hansen mener, at det er en kæmpefejl at fokusere vejledningen, som man gør.

"Politikerne må vide, at når der er så mange uddannel-

ser og så mange forskellige retninger inden for hver uddannelse, kan det være uhyre svært for os elever at finde ud af, hvad vi skal vælge.

Ulla Højmark, der forsker i unge og vejledning ved Aalborg Universitet siger: "Uden individuel vejledning vil mange træffe uigennemtænkte valg, som ofte fører til frafald senere hen."

Danmark vil i de kommende år mangle tusindvis af faglærte arbejdere, og i det lys kan besparelser og det ensidige fokus på ressourcensvage elever på paradoksalt vis gøre frafaldet endnu større end i dag.

Politikerne kan stadig nå at lave aftalen om inden den skal indføres i 2015, selvom Christine Antorini fastholder, at det ikke er alle, der har brug for individuel vejledning Hun fastholder at det giver god mening at prioritere indsatsen.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Fællesudtalelse fra de kommunistiske ungdomsorganisationer om udviklingen i Ukraine

■ Begivenhederne i Ukraine er særdeles afgørende og farlige, først og fremmest for hele landets befolkning og ungdom, som nu igen bliver ofre for de voldsomme stridigheder mellem USA-EU og Rusland om kontrollen med markederne, naturressourcerne og landets transportnetværk.

EU's, USA's og NATO's utilslørede intervention, brugen af fascistiske grupper og organisationer, som er efterkommere af SS og udbreder fascistisk, nazistisk og antikommunistisk gift, de systematiske forfølgelser af og forbud mod politiske partier, først og fremmest kommunistiske partier, og de racistiske love mod den russisktalende befolkning og andre mindretal, der er under udarbejdelse – alt dette viser tydeligt, hvilken slags udvikling der er tale om, og afslører sandheden om "demokratiets triumf i Ukraine".

Især i Europa kan ungdommen nu se EU's sande ansigt tydeligere: EU er Europas kapitalisters og monopolers union og tjener deres interesser; det er derfor, EU er reaktionær af natur. Det er en union for militær indgriben, for støtte til fascistiske grupper og for antikommunisme, hvilket er EU's officielle ideologi. Alle, som har næret illusioner om, at EU kan ændres til at blive en fredens og stabilitets kraft

til gavn for folkene, bærer et stort ansvar her.

De kommunistiske ungdomsorganisationer, som er underskrivere af denne udtalelse, fordømmer EU's, USA's og NATO's indblanding i Ukraines indre anliggender, deres direkte støtte til de bevåbnede fascistiske grupper og truslerne om udenlandsk militær indgriben og udtrykker vores solidaritet med Ukraines kommunister. Vi fordømmer forfølgelsen af dem og bestræbelserne på at forbyde Ukraines kommunistparti.

Arbejderklassens og de folkelige lags ungdom må ikke falde i den fælde, de nationalistiske dilemmaer opstiller, og ikke vælge side i stridighederne om, hvem der skal udnytte dem. Tværtimod er det i de unges interesse at organisere sig og kæmpe sammen med arbejderklassen og bane deres egen vej: en vej i kamp for vores aktuelle behov, så velstanden forbliver i hænderne på dem, som frembringer den, og så vi kan skille os af med de imperialistiske unioner og deres stridigheder.

Ungkommunisterne i Østrig KJÖ

Kommunistisk Ungdomsforbund i Brasilien UJC

Kommunistisk Ungdom Avancando JCA, Brasilien

Kommunistisk Ungdomsforbund YCL, Storbritannien

Bolivias ungtkommunister JCB

Kommunistisk Ungdomsforbund YCL, Canada

EDON, Cypern

Unge Socialister, Kroatien

Ungkommunisterne i Danmark

Kommunistisk Ungdom i Ecuador JCE

Den ungtkommunistiske bevægelse i Frankrig MJCF

Socialistisk tysk arbejderungdom SDAJ

Kommunistisk Ungdomsforbund, Georgien

Grækenlands Kommunistiske Ungdom KNE

Ungarns Venstrefront – Baloldali Front, Ungarn

Italiens ungtkommunistiske front FGC

Conolly Ungdomsbevægelse, Irland

Kommunistisk Ungdomsforbund i Mexico – LJC Mexico

Ungkommunisterne i Norge – UngKom

Paraguays Kommunistiske Ungdom JCP

Portugals Kommunistiske Ungdom JCP

Revolutionært Kommunistisk Ungdomsforbund

RKSMB, Rusland

Kommunistisk Ungdomsforbund i Serbien SKOJ

Spanske Ungkommunisters Kollektiver CJC

Spaniens Ungkommunistiske Forbund UJCE

Appel til Verdenssamfundet

■ FN generalforsamlingens ædle initiativ med at udnævne 2014 til det internationale år for solidaritet med det palæstinensiske folk er endnu et betydeligt skridt frem i den internationale støtte til det palæstinensiske folks retfærdige sag.

Tilbagetrækning af de israelske besættelsestropper fra alle de områder, der blev besat i juni 1967, oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat indenfor grænserne fra 4. juni 1967 med Østjerusalem som hovedstad, løsningen af det palæstinensiske flygtningeproblem i overensstemmelse med FN resolution 194 og løsladelsen af alle palæstinensiske fanger i de israelske fængsler er alle væsentlige elementer i en retfærdig og varig fred i Mellemøsten.

Palæstinas status som en ikke-medlemsstat af FN og som et fuldt medlem af FN's kommission for uddannelse og videnskab (UNESCO), som det fik i 2013, støtter den uundgåelige anerkendelse af det palæstinensiske folks uafviselige rettigheder, som er blevet undertrykt af skiftende israelske regeringer gennem alle årene indtil nu.

Det er meget væsentligt også at afslutte den israelske hærs fortsatte og bredt fordømte blokade af Gazastriben, som har forårsaget en ødelæggende humanitær krise for indbyggerne og miljøet.

Vi mener, at FN's 2014 initiativ fortjener massiv og aktiv støtte fra alle progressive og fredselskende mennesker over hele verden for at stoppe de fortsatte angreb på de palæstinensiske områder gennem bygningen af nye ulovlige israelske bosættelser og den skammelige apartheid mur i de besatte områder, som næsten umuliggør en tostats løsning.

Vi opfordrer derfor alle progressive og fredselskende kræfter i verden til at styrke kampen og hæve stemmen til støtte for, at det palæstinensiske folk skal opnå alle deres rettigheder, herunder retten til selvbestemmelse.

Vi opfordrer FN og andre internationale organisationer til at anerkende staten Palæstina som fuldt selvstændig og uafhængig.

Palestinian Committee for Peace & Solidarity

Antifascisme er selvforsvar

Unge svenskere til antifascistisk demonstration i Malmö

■ Den danske Horserød-Stutthof forening udtrykker sin vrede og forargelse over overfaldet på en fredelig 8. martsdemonstration i Malmö, og sender solidaritet og sympati til de sårede demonstranter og deres pårørende.

Højrefløjens udtryk og metoder er blevet skærpet i de seneste år – desværre ikke kun i Sverige, men også i Danmark og det øvrige Europa. Det er på høje tid, at befolkningerne og politikerne – ikke mindst lokalt – får øj-

opfordre alle antifascister og antinazister til at modarbejde de højreekstremistiske grupper, uanset hvor.

Den danske Horserød-Stutthof forening er en af den danske modstandsbevægelses organisationer. Medlemmerne er især tidligere fanger (og deres pårørende), der under 2. verdenskrig var interneret i Stutthof og Horserødlejren.

Vort formål er bl.a. "at fortsætte og styrke arbejdet mod fascisme og fremmedhad såvel nationalt som internationalt". Det er baggrunden for ovenstående udtalelse – vedtaget enstemmigt på foreningens generalforsamling 15. marts i København – og deltagelsen i demonstrationen i Malmö 16. marts.

Stor demonstration søndag i Malmö i protest mod højreekstremistisk knivoverfald i byen. Også i andre svenske byer har folk været på gaden.

Læs mere side 15

nene op for, hvor voldsomt de ekstreme højrekræfter går til værks, med deres nazistiske bøllemetoder.

I december 2013 – i Stockholm – endte en anden demonstration voldeligt. Det må være muligt at forbyde disse organisationer.

Vi vil ikke acceptere, at fredelige demonstranter udsættes for livsfarlig vold, hverken i Sverige eller Danmark og vil på det kraftigste

Perfekt blanding af morskab og alvor

Af Margit Andersen

■ Når en debutroman går hen og bliver en bragende international succes, så er sandsynligheden for at gentage nummeret med en to'er ikke særlig stor. Det er imidlertid, hvad der er lykkedes for Jonas Jonasson med "Analfabeten der kunne regne", som ikke bare er ligeså god som "Den hundredårige der kravlede ud ad vinduet og forsvandt", men på flere måder endog bedre.

Det politiske tema er varmere, fordi det er nærmere vores tid, og persontegningen er ligeledes varmere, altså i forhold til dem, vi holder med. De andre får, hvad de har fortjent.

Atombomben der blev forbyttet

Det med sandsynlighed er nu heller ikke noget, der tynger den svenske forfatter.

Som f.eks. det, at en analfabet opvokset i 1970'ernes Soweto en dag kommer til at befinde sig lukket inde i en kartoffelbil sammen med den svenske konge og statsminister og med en atombombe på slæb i en trailer. Eller at et tvillingpar i det ordentlige Sverige vokser op med samme identitet, sådan at den ene af dem, den kloge, låner den anden, tumpen, sin hjerne

og i øvrigt ikke eksisterer. Kan det blive vildere? Ja, når en sydafrikansk atombombe bliver forbyttet med en pakke tørret antilopekød og i stedet for at komme til sin fastsatte destination havner et helt andet sted.

Ups, en bombe i overskud!

Det hele begynder i Johannesburg Kommunes sanitetsafdeling sektor B, hvor den 14-årige regnemester, men analfabet, Nombeko, bliver chef efter i ni år at have tømt latrintønder for at tjene til morens forbrug af fortynder, sprit og piller, og hvad der ellers kan afskære en fra den virkelighed, man slet ikke bryder sig om at være en del af.

Ved et tilfælde, og dem er der nogle stykker af, bliver analfabeten en passioneret læser og kommer til en formue i form af uslebne diamanter, som det bare ikke er så ligetil

at omsætte til mønt. På vej til sit drømmemål, Nationalbiblioteket i Pretoria, bliver Nombekos kurs omdirigeret til Sydafrikas atomforskningscenter, hvor man arbejder på at fabrikere en atombombe, nej faktisk seks stykker, i tæt samarbejde med Israel. Det lykkes, men ved en fejltagelse ender det med syv i stedet for seks, og det skaber komplikationer.

En spade er en spade og Vorster var nazist

Hvor Nombekos vej efter flere års ufrivilligt ophold og betydningsfulde aktiviteter i centret videre går hen, og hvad der ellers sker, skal ikke afsløres her, eller rettere kan ikke, for det kan alligevel ikke rummes inden for den givne spaltepads.

Selve plottet er rablende usandsynligt og meget morsomt, mens baggrunden er den skinbarlige politiske

virkelighed, der er alt andet end morsom og fortalt med klar røst og uden finere nuancer.

En spade kaldes en spade, og premierminister Vorster kaldes nazist og så fremdeles i skildringen af Sydafrikas historie fra 1970'erne og fremefter, hvor mange politikere rundt om i verden accepterede, og nogle endog roste, apartheidsystemet, indtil det blev tydeligt, i hvilken retning vinden blæste, og ingen brød sig om at være på det tabende hold.

Romanen er på overfladen let og underholdende, men altså ej blot til lyst, for underliggende handler den om politisk kynisme på globalt plan.

*Jonas Jonasson:
Analfabeten der kunne regne
Oversat af Jakob Jonia
Modtryk. 381 sider.
299 kroner.*

Skattefinansieret fest og farver

Underholdningsindustrien har sugerøret i de kommunale kasser

■ "Kommune betaler for at forbedre gamle bygninger til Melodi Grandprix" fortalte DR København for nylig og MetroXpres kunne meddele, at "DR truer med at flytte Eurovision fra København."

Udsagnene er udtryk for den hastigt voksende tendens til at lade det offentlige kulturliv smelte mere og mere sammen med den profithungrende underholdningsindustri. Og alt tyder på, at tendensen fortsætter.

Bevidst provokation

Det konkrete indhold i de to nyheder er, at Københavns Kommune har hældt 14,5 mio. kr. i det stort anlagte Grand Prix-show, der også omfatter en renovering af de privatejede B&W haller på Refshaleøen. Derved har ejerne fået skattefinansieret deres fremtidige koncertvirksomhed.

Hallerne har fået forstærket betonsøjler, istandsat taget og forbedret gulvet.

Den anden nyhed drejer sig om en veltilrettelagt provokation overfor bl.a. Region Hovedstaden, hvor DR truer med at flytte hele Grand Prix showet fra København til Herning, hvis ikke der gives en ekstrabevilling på 13 mio. kr. til uforudsete udgifter.

Prøvet før

Metoderne er ikke nye. DR har tidligere haft følere ude til kommunerne med "tilbud" om at placere Grand Prix-arrangementer. Bl.a. er Brøndby Kommune tidligere blevet forespurgt, om de ikke var interesseret at få showet til Brøndbyhallen. Kommunen skulle bare levere en million i tilskud til arrangementet! Brøndby takkede nej. Hallen er i øvrigt en selvejende institution.

Et endnu mere groft eksempel på mediepression leverede TV2 ved optakten til kommunalvalget i fjor. Her tilbød kanalen at arran-

gere mere underholdende studie-debatter for de enkelte byråd til en pris af 20.000 kr. Det "kreative" initiativ faldt imidlertid ikke i god jord hos byråderne. De fleste mente logisk nok, at det var en offentlig TV-kanals opgave at formidle de lokalpolitiske budskaber som en del af den demokratiske proces.

Rent anarki

Kommunernes interne kamp om at sælge sig selv har de seneste årtier udviklet sig under et totalt anarki og er forstærket under krisen. Målet er at tiltrække både borgere, beskæftigelse og private investorer. Her er oplevelses- eller underholdningsindustrien blevet en af de store spillere på banen, hvor de lokale politikere næsten vrider hjernerne af led for at finde kreative modeller til at sluse skattekrone over i den private foretagsomhed.

Det vel nok første, og stør-

ste eksempel herpå er dansk fodbold, der i superliga-dragter har forladt sportsverdenen og gået over til underholdningsbranchen med milliardomsætning og omfattende kommunal medfinansiering via især lovene om fritid og folkeoplysning. Det er væltet frem med kæmpe-stadions og haller. Og skal de anerkendes til international brug kræver det ekstra dyre lysanlæg. Ikke af hensyn til tilskuere og spillere – men af hensyn til TV-reklamerne!

By eller tivoli

Hver by skal have sig egen sommerfestival eller orgelfestival, jazzfestival og forskellige parader og kulturnætter. Andre store motionsløb, motorløb, cykelløb, m.m. I nogle områder er aktiviteterne så omfattende, at de kan medføre betydelige trafikomlægninger.

Man kan næppe undre sig, hvis der i hovedstaden er

borgere, der af og til kan være i tvivl om, om de bor i en by eller en forlystelsespark.

Ildsjælenes land

Det siges, at Danmark er et unikt land hvad angår frivillige ildsjæle. Hele 1,5 mio. mennesker menes at varetage forskellige opgaver af social, kulturel og sportslig karakter. Alligevel kan tanken strejfe: at stadig flere har fået en statistrolle i de gigantiske shows, hvor der klappes, synges, danses og hujes i professionelt instruerede rammer.

Måske er tiden inde til en tænkepause om hvordan vi som borgere får mere livskvalitet ud af de milliarder, der skabes i underholdningsindustrien og hvor en ukendt del ender i snylteres lommer.

Spådommen om, at vi kan ende som en nation af pølse- og iskagesælgere, skulle jo nødig gå i opfyldelse.

—alni

Ny vinkel på oprøreren Jorn

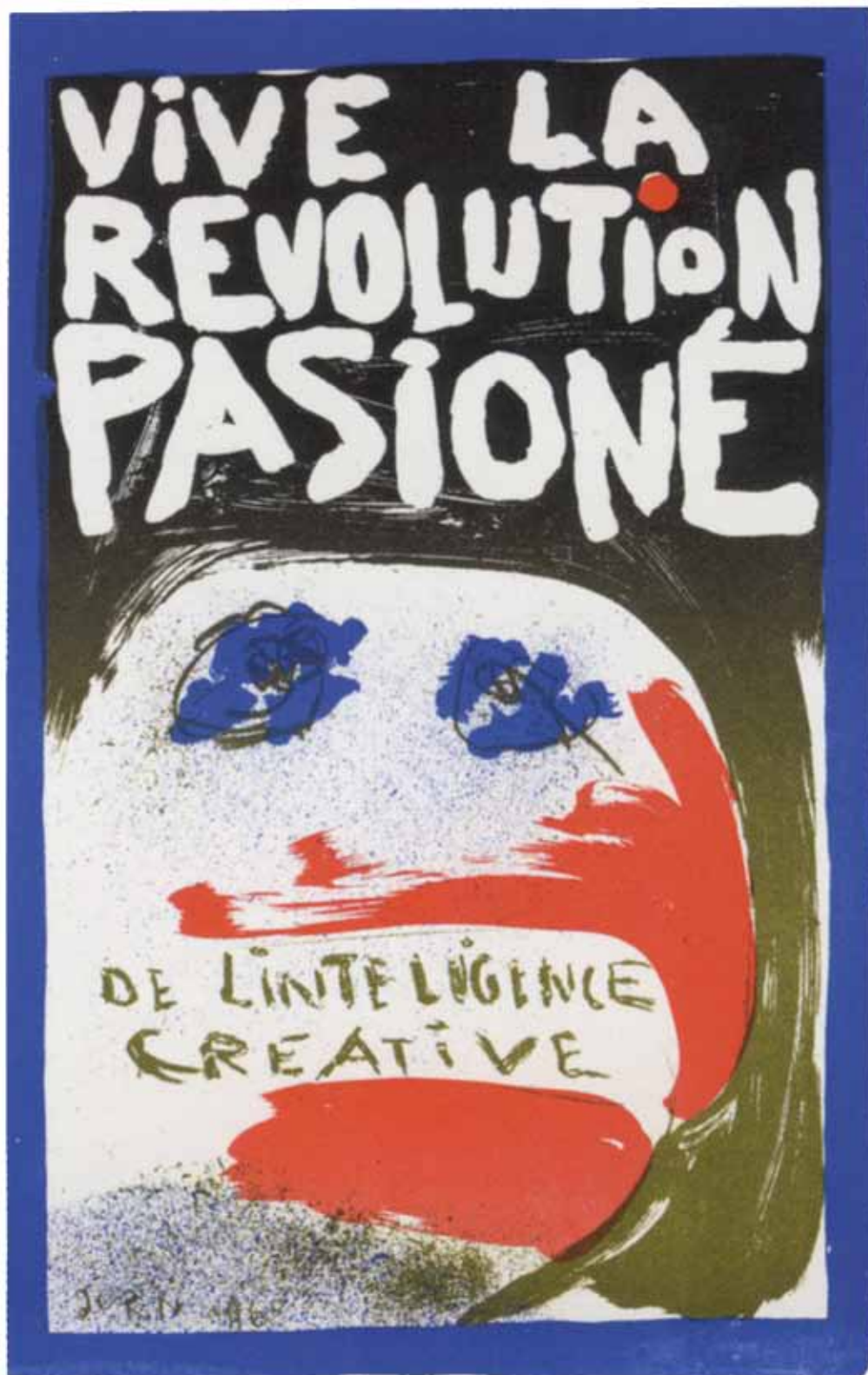
Af John Poulsen

■ Da den endnu ukendte Asger Jorn (1914-73) i 40'erne forsøgte at sælge nogle malerier til typograferne i Land og Folks kantine, takkede de nej. Den slags klatmalerier faldt ikke i deres smag.

I dag ville det have været anderledes, vi kender jo alle Asger Jorn, men mest som Cobra-maleren, der frigjorde form og farver med sine ekspresive malerier med de underlige fabeldyr, og som blev en international succes-historie. Sat i den bås er han måske ikke den mest interes-

sante på kunstbanen. Det var også den holdning, TV2s tre smagsdommere havde, indtil de så Statens Museum for Kunst (SMK) udstilling "Asger Jorn – Rastløs Rebel". Den ændrede deres syn på Jorn fuldstændigt, og det er netop hensigten med denne store udstilling, som er SMK's bidrag til markeringen af 100-året for hans fødsel.

Godt 200 værker kan ses: malerier, skulpturer, tegninger, grafik, keramik og teoretiske tekster. Tidsmæssigt dækker de hele hans produktion fra ungdommen til hans død med hovedvær-

"Skal han beholde sin krigsformue" (1945). Jorn fik lavet et litografisk prøvetryk til en plakat, som han tilbød DKP, men den blev aldrig trykt.

ker som "Stalingrad", såvel som sjældent sete værker fra privatsamlinger.

Udstillingens ledetråd er det politiske og sociale engagement, der gennemsyrrer hele Jorns livsværk, og hans enorme spændvidde, der ud over billedkunsten rækker til naturvidenskab, arkitektur, arkæologi og samfundsdebat.

Cobra-perioden var kun et kortvarigt intermezzo, og gennem hele sit liv eksperimenterede Jorn med stil, materialer og på skrift. Han kunne ikke sættes i bås og vendte gerne tingene på hovedet. I 50'erne opfandt han f.eks. triolektisk fodbold, hvor tre hold kæm-

per på en sekskantet bane. Det skulle ifølge hans teori dæmpe spillernes aggressivitet og gøre spillet defensivt i stedet for offensivt. Faktisk spilles det nogle steder i verden, bl.a. i Madrid.

Jorn var en født oprører, kommunist og med en anarkistisk humor og utrættelig skaberglæde. Han blev aldrig folkeeje, men var altid optaget af den folkelige kunst som modstykke til den pæne borgerlige. Det ses f. eks. af hans store projekt "10.000 års nordisk folkekunst", der var planlagt i 32 bind, men først tyve år efter hans død kun blev delvist realiseret. Dette og alt det andet kan man se på

denne spændende og meget fint iscenesatte udstilling, som er lavet i samarbejde med Museum Jorn.

Asger Jorn – Rastløs Rebel Statens Museum for Kunst Slutter 15. juni.

Yngve Christiansen død

■ Med sorg har vi modtaget meddelelsen om Yngves alt for tidlige død. Selvom han gennem en årrække var plaget af sygdom og handicap, udgået fra en tidligere arbejdsskade, var han til det sidste en aktiv kommunist og kasserer i Nordjysk afdeling.

Yngve blev medlem af den kommunistiske bevægelse fra ganske ung og var gennem hele sit liv aktiv i DKU, senere i DKP Nordjysk og fagbevægelsen. Han var medstifter af Kommunistisk Parti i Danmark, hvor han var medlem af landsledelsen og forretningsudvalget indtil ben amputation og sygdom gjorde det for svært at rejse. Arbejdet blev

så lagt lokalt i partiet. Han var blandt andet "vært" for den første nordiske sommerlejr, som blev afholdt på hans elskede ø Egholm, hvor han selv tilbragte sin fritid.

Den gode og kloge kammerat med det lune nordjyske sind vil blive savnet i partiet og det nordiske sommerlejr fællesskab.

Yngve bisættes i stilhed, og som søn af en modstandsmand og aktiv antifascist har han ønsket at kammeraterne i stedet for eventuelle blomster, giver et bidrag til enten Horserød-Stutthof foreningen eller Folkebevægelsen mod EU.

Æret være hans minde.

*Kommunistisk Parti
i Danmark
Landsledelsen*

Tak

■ Stor og varm tak for al den opmærksomhed, virak, gaver og hilsner, der er strømmet mig i møde til min 70 års fødselsdag.

Det er overvældende, varmer mit røde hjerte og forstærker troen på, at kollektivets styrke kan og skal overvinde krigsmagernes kyniske planer og storkapitalens spil med menneskeheden som spillebrikker. Socialisme er menneskeheden fremtid.

Kammeratlig hilsen Betty

SPALTEN

Kære Gunna

Tillykke med 80 års-dagen den 2. maj.

Du er samlingspunktet for afdelingen. Vi takker for din årelange indsats i kampen for de små i samfundet, mod EU og for socialisme.

*Kammeraterne
i Ama'r Afdeling*

MINDEORD

En sidste hilsen til vor gode kammerat

Yngve Christiansen

Ukuelig og utrætteligt ofrede du dig i kampen for socialismen.

Hjertevarm og altid skarp. Var aldrig i tvivl og tog andre med.

Anerkendte til det sidste Marx' teorier.

*Kammeraterne
i Distrikt Nordjylland*

Natten til den 28. februar sov **Yngve Christiansen**

stille ind på Aalborg Sygehus. Bisættelsen foregår efter hans ønske i stilhed.

Hvis man ønsker at sende Yngve en sidste hilsen, opfordrer vi derfor til i hans ånd at betænke en af følgende foreninger:

Horserød-Stutthof-foreningen: reg.1551 kont.nr. 9615806 eller

Folkebevægelsen mod EU: 9860 000025100

mærk bidraget "Yngve"

*Anja, Martin, Tine,
Vilde, Synnøve, Mogens,
Miriam og Ester*

**WWW.
kommunisterne.dk**

KULTURLIV

Film værd at se

12 år som slave
Dallas Buyers Club
Den grønne cykel
Fortiden
Kartellet

Kollwitz og Barlach

I *KOMMUNIST* nr. 8-2013 anmeldtes en udstilling med værker af Käthe Kollwitz og Ernst Barlach. Den er nu nået frem til København, hvor den vises på Øregård Museum frem til den 15. juni. Det er første gang i Danmark, at man kan se de to store ekspressionistiske kunstnere sammen, og udstillingen omfatter 196 værker, tegninger, grafiske arbejder og skulpturer.

Johannes Larsen på Sagafærd

Nordatlantens Brygge på Chr. Havn viser regelmæssigt mange interessante udstillinger med relation til de nordiske lande. Indtil 4. maj er det Johannes Larsens mesterlige tegninger fra Island, som kan ses på udstillingen "Sagafærden".

I to omgange, 1927 og 1930, rejste han til Island for at studere og tegne øens særprægede natur og landskaber. Tegningerne skulle trykkes som illustrationer i en nyoversættelse af de islandske sagaer, som den islandske forfatter Gunnar Gunnarson og Johs. V. Jensen havde taget initiativet til i anledning af Islands 1.000 årsdag i 1930. Johs. V. havde foreslået Larsen at købe en hest, når han kom til Island, og på den rejste han det meste af tiden rundt i landet og besøgte mange af de steder, hvor sagaerne havde foregået. Desværre måtte han afbryde rejsen, da han fik besked om, at hans hustru var alvorligt syg, men hun døde, før han nåede tilbage til Danmark. Det blev til ca. 300 tegninger, hvoraf de 188 blev brugt i bogen. På udstillingen kan ses 38 af dem.

Jorn fejres i Silkeborg

Op til den 3. marts var Silkeborg klædt festligt på i anledning af Asger Jorns 100 års fødselsdag denne dag. Museum Jorn markerer jubilæet med et brag af en udstilling "Expo Jorn – kunst er fest", som er deres mest ambitiøse nogensinde. Den viser Jorns inspirationer og samarbejde med andre kunstnere gennem mere end 600 værker af 80 forskellige kunstnere såsom Miró, Munch, Kandinsky, Picasso og Pollock.

Udstillingen er blevet en kæmpesucces. Alene de første fjorten dage havde museet mere end 4.000 gæster, og det er flere end til Picasso udstillingen sidste år. Også mediemæssigt har den været en succes, hvis man ser bort fra DR. Den er blevet besøgt af en række udenlandske aviser og TV-stationer. Da Gabriel Axel døde, kunne DR godt finde ud af at mindes ham få dage efter ved at vise "Babettes gæstebud", men til Asger Jorns 100-års fødselsdag, som har været annonceret i lang tid, kunne TV-avisen ikke tage sig sammen til at tage til Silkeborg. Det er en skandale.

Nolde, nazisme og antisemitisme

I (Vest)Tyskland har man haft svært ved at gøre op med nazismen, og der kommer hele tiden nye historier frem. I mange år har arkivet efter Emil Nolde været svært tilgængeligt, men nu er det lykkedes forskere at grave dybere i Emil Noldes fortid og hans forhold til nazismen. Det var kendt, at han var medlem af nazipartiet, men blev smidt ud og fik maleforbud i 1937. Nu er det kommet frem, at han allerede i 1910 gav udtryk for antisemitiske holdninger. I 1942 skrev han, at han i hele sit liv "fra begyndelsen til i dag har været helliget de idealer, der er nedfældet i nazionalsocialismen". Til sommer viser Louisiana en udstilling med værker af Nolde, og i kataloget vil de nye oplysninger blive uddybet.

1. maj morgenmøde

Kapstaden, Nansensgade 32 kl. 8.00

Majtaler: Brian Olsen,

kandidat til EU-valget 25 maj for Folkebevægelsen mod EU

Morgenmenu:

Pølser, rørbæg, bacon, ost, 40 kr.

*Kommunistisk Parti i Danmark
København*

Bladfond 2014

25/2–24/3 2014

Amager	945,00
Amagerland	700,00
Indre By	650,00
Sydvestsjælland	100,00
Vest	1.608,00
Vestegnen.....	825,00
Århus	1.210,00
Bladfond i alt.....	6.038,00

Harald Rasmussen

100,00

Ialt.....

6.138,00

Antifascisme er selvforsvar

”Det er atter ulvetider.
Hør de brune,
er på jagt.
Støvler tramper,
hunde bider.
De vil knække
tro med magt”.

(Carl Scharnberg 1930–1995)

Antifascistisk demonstration i Malmö

Af Annette Mørk

■ Nazismen er en forbrydelse mod menneskeheden og burde derfor forbydes.

I det seneste årti har den nazistiske tankegang og retorik igen fået stor tilslutning i kølvandet på den (såkaldte) økonomiske krise i Europa og Skandinavien. 1934 og 2014 har store lighedspunkter i forhold til Europas tilstand. EU ønsker et Storeuropa, og umoralske spekulanter, banker, politikere og firmaer meledede deres egen kage og efterlod et Europa i en økonomisk krise og med borgerne som gidsler.

I et sådan betændt politisk scenarie, vinder nazismen og fascismen frem. I Grækenland er det Gyldent Daggry, i Ungarn Jobbik, i Frankrig er det Martine Le Pen fra Den nationale front, som på sin Twitter hyldede den højreorienterede nationalist og historiker Dominique Venner, der begik selvmord i katedralen Notre Dame i protest mod Frankrigs indvandrerpolitik og loven som tillader ægteskab mellem homoseksuelle.

Martine Le Pen skrev: ”Al respekt til Dominique Venner, hvis sidste, eminente politiske handling var et forsøg på at vække den franske befolkning”. I Ukraine er det ekstreme højre nu en del af regeringen – f.eks. Svoboda – som EU, Nato og USA støtter, ud fra økonomiske interesser.

I Malmø blev seks antifascister angrebet med knive og slagvåben efter en fredelig demonstration den 8. marts. Fire måtte på behandles på hospitalet – hvoraf den ene fortsat er i koma. Bag overfaldet/mordforsøget var svenske nazister, som netop var

hjemkommet fra Ukraine og som havde været en del af de ukrainske fascistiske hærgerne i byerne.

Nazister bruger vold som våben, og i deres kredse er det et diplom i anerkendelse at have fået en voldsdom. I Århus – hvor det ekstreme højre har sit udspring fra midtfirmeserne – er overfald på indvandrere og venstreorienterede en ”normal” dagligdag, og det samme er hærværk mod de to omtalte grupper ejendom.

I Sydhavnen i København er personer fra Danmarks Nationale Front begyndt at overfalde indvandrere og aktivister fra paraplyorganisationen Racismefri By, og demonstranter er blevet skudt efter med Hardballgeværer. De brune støvler tramper igen, og vi skal være på vagt.

For første gang siden besættelsen stillede et nazistisk parti op til kommunalvalget og i dag er de berettiget til partistøtte, i forhold til de ca. 4000 stemmer de fik på landsbasis! På diverse sociale medier vokser deres antal hurtigt, og de har medio marts 2014 7.817 personer som har valgt at være en del af deres Facebookside. Deres netavis Nationaldemokraten er flittigt læst og delt på diverse medier.

Daniel Carlsen, som er formand for Danskernes parti, har sin rod i det århusianske miljø og har selv flere voldsdomme bag sig, men efter at have været i ”lære” hos Sverigedemokraterna – som har tætte kontakter med Svenskernes parti – optræder han nu altid i jakkesæt, velargumenterende – og desværre dygtigt – og med fokus på det,

Björn Björkqvist, Ilias Kasidiaris og Daniel Carlsen

Daniel Carlsen holder møde med Svoboda.

Antifascistisk demonstration i Sydhavnen

som mange kan identificere sig med i et Danmark og EU, hvor den økonomiske politik har spillet fallit: Manglende arbejdspladser, manglende uddannelsesmuligheder, horribles nedskæringer, fattigdomsydelser, danskere som ikke har råd til at holde jul, ældre som ikke kan få den fornødne hjælp, venstreorienterede som ”pladderhumanistisk” deler ud af penge til ulande og indvandrere etc.

Alt det vi danskere ikke får, og som der ikke er råd til er de venstreorienterede, indvandreres, flygtningenes og østarbejdernes skyld. Danskernes parti havde en kampagne i december 2013, hvor de samlede ind til danskere som ikke havde råd til at holde jul, fordi muslimerne fik alle julepakkerne fra diverse nødhjælpsorganisationer. Dagligt havde deres hjemmeside opdateringer om en eller to familier som fik ”reddet” deres jul.

Formanden for Danskernes Parti – Daniel Carlsen – har nyligt besøgt Gyldent Daggry i Grækenland for at skabe en bedre kontakt til det græske nationalistparti, som har oplevet en enorm fremgang de seneste år”, ifølge deres hjemmeside. Ved besøget deltog Daniel Carlsen også i en demonstration, ”hvor fokus var på de uretfærdigheder, som Gyldent Daggry udsættes for, herunder mord, fængslinger og forsøg på forbud mod partiet”. Til DR2 har Daniel Carlsen udtalt ”at han ser Gyldent Daggry som en ledestjerne for europæisk nationalisme”.

Et af de nye tiltag fra Dan-

inviterede var NPD (Tyskland), Svenskarnas Parti (Sverige) og Forza Nuova (Italien). Om det besøg udtaler Daniel Carlsen: ”At Danskernes Parti er glade for endnu engang at have fået udbygget vores europæiske kontaktnetværk og ser frem til at udbygge det yderligere i 2014”.

Daniel Carlsen har skiftet retorik og bruger ikke mere sine sympatier for Hitler i forhold til den politik han repræsenterer. I 2008 var han mere bombastisk i sine udtalelser: ”Folk tænker fjendsk og hadsk om nationalsocialismen og historien om 6 millioner jøder, der blev udryddet. Det tror jeg ikke på. Jeg ser Hitler som en stor mand, der har grundlagt det jeg tror på, men folk har problemer med ham pga. amerikanernes og kommunisternes propaganda”. Eller da han blev fyret fra en virksomhed, som også havde kunder i Afrika på grund af denne udtalelse: ”Som det er påvist, så vil negere fra Ekvatorial Guinea, hvor gennemsnits-intelligenskvotienten er 59, ikke få en IK på 100 ved at flytte til Europa. Derfor er denne indvandring landskadelig”. Daniel Carlsen har også været en del af Dronningens livgarde!

Danskernes Parti forsøger at virke stuerene i forhold til Danish Defence League, STOP islamiseringen af Danmark (SIAD), Frit Danmark, Write Pride og Right Wings (tidl. Vederfølnere), men det er én og samme suppedas – om end Danskernes parti ikke mere udøver vold efter opstillingen til kommunalvalget. De fleste fra de forskellige organisationer er infiltreret i hinanden og i Danskernes Parti.

Nazisterne tramper i Europa igen og i vores lille andedam, med stærke pengemænd bag sig – som holder sig pænt i baggrunden – som gerne ser social dumping, lave lønninger, krigsindustriens opløbsstring, sociale ubalancer, alles kamp mod alle og udelige levebrødspolitikere og de vil at vi skal deltage i ”kampen”, hvor vi ikke ser kapitalismens grimme ansigt, men derimod ser vores nabo som roden til alt ondt i Europa.

skernes parti bliver måske at arrangere sommerferielejre, for fattige danskere – en beskiddet retorik for at hverve medlemmer blandt Danmarks mest udsatte og en tanke Daniel Carlsen har fået efter sit besøg i Grækenland.

I december besøgte han Noua Dreapta (Det ny Højre) i Rumænien og deltog i højtideligholdelsen af fascistens Corneliu Codreanu. Blandt de

4. maj – Danmarks befrielsesdag

Appellen til at markere 4. maj med fakkeltog og møde

■ I år er det 100 år siden, at 1. verdenskrig brød ud. Det var en krig, som blev ført af de europæiske stormagter og kapitalinteresser. En krig, som skulle sikre dem adgang til råstoffer og politisk magt. Samtidig blev der pustet til en stærk nationalisme, som blev brugt til at retfærdiggøre krigen og dens rædsler.

I kølvandet af 1. verdenskrig voksede nationalismen sig endnu stærkere, og Tyskland blev en central magt i Europa. En magt, som endte med etniske udrensninger og 2. verdenskrig. Også i denne krig var det de store virksomheder, som førte an i jagten på råstoffer og udnyttelsen af den menneskelige arbejdskraft. De accepterede og tilskyndede en fascistisk stat for at få så store profitter som muligt. Her blev krigen og udryddelsen af millioner af mennesker retfærdiggjort ved at opdele befolkningsgrupper i over- og undermennesker.

Efter 2. verdenskrig

Siden 2. verdenskrig har der fundet imperialistiske krige sted i utallige verdensdele. Når folk har gjort modstand, er de blevet kaldt terrorister, og befrielsesbevægelser er sat på USA's og EU's terrorlister.

Senest besatte USA – støttet af tidligere statsministre og nuværende NATO generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen – Irak. Ikke for at skabe et bedre liv for den irakiske befolkning, men for at kontrollere olien og bygge militære baser i landet.

I dag bliver der ført krig i Afrika med især den gamle kolonimagt Frankrig som europæisk hoveddaktør. Kampen gælder igen de

Folkestrejken i 1944 – Istedgade overgiver sig aldrig

store kapitalers kamp om råstoffer og markeder.

Finanskapitalens grådighed har skabt en alvorlig økonomisk krise og dermed arbejdsløshed og fattigdom. Politikernes svar er at skære dybt i den offentlige sektor. Samtidig giver man pakker til banker og skattelettelser til de store virksomheder.

EU's projekt om arbejdskraftens frie bevægelighed har udviklet sig til løntrykkeri og social dumping. Det er især østeuropæere, som arbejder i vesteuropæiske lande til en ussel løn – og så skal de ovenikøbet beskyldes for at være 'velfærdsturer'.

I mange virksomheder presses lønnen så langt ned, at mange mennesker skal have flere jobs for at kunne overleve. De arbejder, men alligevel er de fattige; og dem bliver der stadig flere af.

Øget racisme

I 100-året for 1. verdenskrigs udbrud er der valg til

EU parlamentet. I de fleste europæiske lande er der vokset nationalistiske og højrepopulistiske partier frem. Mange af dem stiller op til EU-valget, nogle sidder allerede i parlamentet. Deres svar på krisen er at sparke nedad og med vold og ydmygelser bekæmpe flygtninge, indvandrere og andre udsatte grupper. Øget racisme og en tiltagende

modvilje mod indvandrere har fået fodfæste, ikke kun hos højrepopulisterne, men også langt ind i samfundets midte.

Den 4. maj – Danmarks befrielsesdag fra nazi-Tyskland – vil vi igen markere ved at vise vores modstand mod undertrykkelse, udnyttelse og krig. Vi vil vise vores modstand mod racisme og fremmedhad.

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.
1/2 år 165,- kr.

Vesterbro – aktiv bydel

Vesterbro var en aktiv bydel i kampen mod nazismen og besættelsesmagten, og dengang som nu, markeres dagen med fakkeltog gennem Istedgade og lys i vinduerne.